

Dom u sreću mom

12. Susret hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva
„Stjepan Kranjčić”

Izdavači: Osnovna škola Ljudevita Modeca Križevci i
Udruga za promicanje znamenitih Križevčana
„Dr. Stjepan Kranjčić”

Za izdavače: Tomislav Bogdanović i Tanja Baran

Nakladnik: Glas Koncila

Za nakladnika: Branimir Stanić

Uredničko vijeće: Tanja Baran, Blaženka Matić,
Sonja Tomić, Martina Valec-Rebić

Urednica: Sonja Tomić

Lektorice: Martina Valec-Rebić, Danijela Zagorec

Korektorice: Tanja Baran, Martina Valec-Rebić

Naslovnica: Greta Zamuda (3. r.): *Dolaze Hrvati*

Likovno oblikovanje: Blaženka Matić

Priprema za tisak: Glas Koncila

Naklada: 700 primjeraka

Tisak: Grafički zavod Hrvatske

ISBN 978-953-241-704-3

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu Nacionalne
i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001170150.

Dom u srcu mom

12. Susr et hrvatskoga
dječjega duhovnoga stvaralaštva
„Stjepan Kranjčić”

Križevci, travanj 2023.

Martina Kosar (8. r.): *Dom u srcu*
Mentorica: Željka Kalabek
IV. osnovna škola Bjelovar

Na dvanaesti natječaj, koji je bio otvoren od 15. listopada do 15. prosinca 2022., pristiglo je 139 književnih radova te 134 likovna rada iz ukupno 70 škola s područja cijele Republike Hrvatske.

Na književni natječaj javilo se 130 učenika iz 46 škola te 7 učenika koji su se na natječaj javili samostalno. Natječaj je obuhvaćao tri žanra: u žanru poezije pristiglo je 88 pjesama, u žanru proze 42 rada i u žanru igrokaza 9 radova. Na likovni natječaj javilo se 127 učenika iz 50 škola te 6 učenika koji su se na natječaj javili samostalno.

Članovi stručnoga ocjenjivačkog povjerenstva (za književni natječaj u sastavu: Sonja Tomić, Jasna Šego i Vojmil Žic; za likovni natječaj u sastavu: Sonja Tomić, Tomislav Buntak i Vojmil Žic), nakon što su pročitali i pregledali radove koji su im dostavljeni bez podataka o autorima, donijeli su odluku o rezultatima ovogodišnjega natječaja.

Povjerenstvo je odabralo širi izbor radova za ovaj zbornik (57 književnih radova i 34 likovna rada) te uži izbor radova koji su nagrađeni (16 književnih i 6 likovnih radova).

Kaja Kadić (8. r.): *Suosjećaj*
Mentorica: Darija Mladin
Osnovna škola Jesenice, Dugi Rat
dotatna nagrada

Sadržaj

Sonja Tomić: „ <i>I dok je srca...</i> ”	11
Nagrađeni autori i radovi	21
Poezija: Vukovaru, grade slavni	
Cvita Kranjčević, <i>Moja baka</i>	27
Dorian Tizaj, <i>De je doma dom?</i>	28
Greta Zamuda, <i>Kaj Hrvat voli?</i>	29
Tesa Balog, <i>Se moje</i>	30
Zara Gladović, <i>Hrvatska domovina</i>	32
Elin Miočić, <i>Tvoja i moja domovina</i>	35
Marijan Blažinčić, <i>Zašto su se odselili?</i>	36
Nina Budiša, <i>Moja Dalmacija</i>	38
Nikolina Josipa Nikolaus, <i>Zahvalnost domovini</i>	39
Ivan Pejin, <i>Domovina me čežnjom budi</i> (<i>Zahvala za plodnu jesen</i>)	40
Klara Žagmešter, <i>Mili moj jezik</i>	42
Ana Didović, <i>Kompas</i>	44
Magdalena Fućak, <i>Dom u srcu mom</i>	45
Nikola Krznarić, <i>Samo još jednom</i>	46
Korina Mavrinac, <i>Bože moj</i>	48
Mari Pera, <i>Nalipje je lito</i>	49
Ivan Posavec Kovač, <i>Iščem te</i>	50
Ivan Posavec Kovač, <i>Ma domovina</i>	52
Ena Vlahek, <i>Vukovaru</i>	54
Jakov Golec, <i>(Polu)finale</i>	56
Elena Marinić, <i>Lijepa naša domovino</i>	58
Ivano Rihtarec, <i>Naša učiteljica</i>	59
Karla Takač, <i>Domovina</i>	60
Renato Adamić, <i>Gdje moja domovina spava?</i>	63
Paula Cirimotić, <i>Vukovaru, grade slavni</i>	64
Ema Cupar, <i>Ikona</i>	65
Marija Delić, <i>Četiri sokola moja</i>	66
Lara Di Giorgio, <i>Studeni u Vukovaru</i>	69

Larisa Dill, <i>Slušam vijesti, brojim korake</i>	70
Patricia Gashi, <i>Zovem se Vukovar</i>	71
Marta Klaneček, <i>Retrospektivna tišina</i>	72

Proza: Hrvatska u srcu

Lucija Prečko, <i>Moj dom u domovini</i>	77
Mia Gajst, <i>Domovina u srcu</i>	78
Patricija Maglić, <i>Lijepa naša domovina</i>	79
Magdalena Nadilo, <i>Dođite u Hrvatsku!</i>	80
Tihana Posarić, <i>Moja domovina</i>	83
Mia Luketić, <i>Kad domovina zagrlji dušu</i>	85
Ulani Radulescu, <i>Božje zvijezde</i>	86
Chriztel Reane Aceveda, <i>Domovine</i>	88
Karlo Aščić, <i>Moja domovina</i>	90
Dominik Bogdan, <i>Selo bez rijeke</i>	92
Fran Bratković, <i>Moja Hrvatska</i>	93
Ema Pajtak, <i>Nizina moja zlatna</i>	94
Dora Žufika, <i>Ogledalo</i>	97
Filip Bogdan, <i>Premišlovaže</i>	100
Filip Kovač, <i>Pismo prijatelju iz Vukovara</i>	102
Dominik Lukić, <i>Pismo prijatelju iz Vukovara</i>	104
Alina Borak, <i>Dolina sna</i>	106
Tea Hegedić, <i>Tko si ti?</i>	108
Antonio Šaban, <i>Napokon sam posjetio Grad</i>	109

Igrokazi: Blaženi domoljub

Marta Ivanković, <i>Čija je kuća ljepša</i>	113
Gabriela Tadić, <i>Lastavica upoznaje Hrvatsku</i>	115
Mihael Topljak, <i>Ljepote Hrvatske</i>	123
Martina Kušinec, <i>Srce vatreno</i>	127
Karla Stilinović, <i>Putovanje u prošlost</i>	133
Helena Baneković, <i>Blaženi domoljub</i>	135
Tea Lončarević, <i>Želim biti slobodan</i>	140

Likovni radovi: Branik domovine

Martina Kosar, <i>Dom u srcu</i>	4
Kaja Kadić, <i>Suosjećaj</i>	6
Julija Vinceković, <i>Anđelica – zaštitnica Vatrenih</i>	10
Paula Cirimotić, <i>Alojzije Stepinac, naš blaženik</i>	20
Ema Kolodziej, <i>Hrvatska baština</i>	26
Anabel Negovetić, <i>Domoljublje</i>	31
Ema Gržin, <i>Domovina vrijedna života</i>	33
Dunja Horvat, <i>Kad Hrvati slave</i>	34
Hana Kos, <i>Domoljublje – folklor</i>	37
Fran Gelo, <i>Branik domovine</i>	41
Ana Šostarić, <i>Moja Hrvatska</i>	43
Igor Puklek, <i>Zrinska garda</i>	47
Greta Zamuda, <i>Dolaze Hrvati</i>	51
Vida Brodarić, <i>Nikola Šubić Zrinski</i>	55
Mia Šimašek, <i>Ljubav</i>	62
Vita Gambiroža, <i>Domovina</i>	68
Vanja Vuksan, <i>Navijači</i>	73
Karlo Fuštin, <i>Cvijet za Vukovar / Vodotoranj</i>	76
Dora Tolić, <i>Domoljublje</i>	82
Paola Šantić, <i>Moja Hrvatska</i>	84
Borna Strah, <i>Domoljublje je slaviti Božić!</i>	87
Julija Švegović, <i>Domoljublje / moj kraj</i>	91
Ema Kumrić, <i>Ljubav</i>	95
Mia Bešvir, <i>Pranger na trgu</i>	96
Luka Cafuk, <i>Crkva</i>	101
Mila Marković, <i>Ljubav prema domovini</i>	103
Lana Vuković, <i>Simbol otpora</i>	107
Petra Kadić, <i>Križ Vukovara</i>	112
Patrik Ferčec, <i>Vodotoranj</i>	114
Marija Bukvić, <i>Moj ponos</i>	121
Luka Kalanjoš, <i>Domoljublje</i>	122
Hana Dujmović, <i>Hanin Vatreni san</i>	126
Magdalena Nadilo, <i>Vukovarski Vodotoranj</i>	132
Adam Pranjić, <i>Vukovar</i>	139

Julija Vinceković (8. r.): *Andelica – zaštitnica Vatrenih*
Mentorica: Željka Rabuzin
Osnovna škola Petrijanec
dodatna nagrada

Riječ urednice „I dok je srca...”

Kadšto gotovo da ne vjerujem! Dočekali smo i dvanaesti Susret hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva „Stjepan Kranjčić”, otvoren 15. listopada, a zaključen 15. prosinca 2022. godine. Premda je pandemija otišla u nepovrat, povjerenstvo je, kao i u vrijeme dok je trajala, primilo manje radova nego u pretpandemijskim godinama, no ipak lijep broj. Stiglo je, naime, sto trideset i devet književnih radova (osamdeset i osam pjesama, četrdeset i dvije proze te devet igrokaza), kao i sto trideset i četiri likovna rada iz sedamdeset škola s područja cijele Republike Hrvatske. Kao i u dosadašnjim natjecajima književni su radovi većinom na standardu, a potom na kajkavskom dijalektu. Što se tiče tehnika likovnih radova, najčešća je tempera pa akvarel, nešto manje kombinirana tehnika i olovka. Motivi su, kao što se i očekivalo: hrvatski barjak, branitelji Domovine, vukovarski Vodotoranj, Hrvatska (pojednostavnjena zemljopisna karta), no našao se tu i portret našega blaženika sveta života Alojzija Viktora Stepinca. Članovima povjerenstva bile su poznate tek zaporke i razred pojedinoga mladog autora. I za književne i za likovne radove dodijeljene su tri glavne i nekoliko dodatnih nagrada. Za tiskanje u zborniku odabrano je pedeset i sedam književnih te trideset i četiri likovna rada. Književne su radove prosuđivali i ocjenjivali dr. sc. Jasna Šego, izv. prof. Sveučilišta u Slavonskom Brodu, kao i vanjska suradnica na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, urednik dječjega katoličkog časopisa *Mak* Vojmil Žic i potpisnica ovoga predgovora (predsjednica obaju povjerenstava). Likovne radove ocjenjivali su red. prof. art. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu Tomislav Buntak, urednik Vojmil Žic i ja.

Tema ovoga natječaja bilo je domoljublje. Dirnulo me s koliko su srca o svojoj Domovini pisali mladi autori. S koliko zrelog razmišljanja, s koliko sposobnosti uočavanja svega što krnji istinsku ljubav prema Domovini.

Za početak evo srca, tj. dražesne, raščlambom imenice dobivene, „definicije” domoljublja jednoga osmaša: *Domoljublje je prekrasna riječ jer je spojila dvije riječi u jednu, a to su dom i ljubav. Dom označava našu državu koju ne čine političari ili zakoni, već ljudi. ... Ljubav je najljepši osjećaj koji čovjek može imati. Zato je domoljublje nešto najdragocjenije...*

Drugi, pak, osmaš promišljanjem, a zasigurno i razgovorom u svojoj obitelji, kritički motri, najblaže rečeno, manjkavu ljubav brojnih ljudi koji sebe zovu Hrvatima, i prema državi, i prema kulturi, i prema jeziku, i prema svojoj valuti i prema subratu čovjeku: *Kad sam bio mali, uvijek sam se pitao: Što je domoljublje, što je domoljub, jesam li ja možda domoljub? ... Možda je domoljublje ljubav prema državi, ali opet, ima mnogo ljudi koji bi svoju državu prodali za novac. Možda je to ljubav prema kulturi i tradiciji, ali vidim da ljudi, iako misle da su kulturni, ružno govore jedni o drugima. Domoljubima bi mogli biti ljudi koji navijaju za hrvatsku nogometnu reprezentaciju. Čudi me kako netko može navijati za Hrvatsku, a ne biti dobar prema svojem susjedu. Možda je domoljublje ljubav prema jeziku? Nažalost, mnogi ljudi tim istim jezikom psuju te izgovaraju pogrdne riječi. A kakvo je to domoljublje, pitam se, nije prošlo ni trideset godina, a mi već mijenjamo svoj novac, našu kunu?! Toliko je krvi proliveno u ratu, a tako malo ljubimo svoju zemlju.*

Mislím da tomu tekstu ne treba nikakav komentar pa neka bude dovoljan vapaj trećega osmaša: *Taj crveni val na zastavi moje zemlje Hrvatske predstavlja prolivenu krv branitelja naših koji su život dali da se ona vijori ponosno. Crvena boja predstavlja ljubav, ljubav koju su imali oni koji su stali iza imena svojega naroda hrabro ga braneći od neprijatelja. Ona predstavlja i hrabrost koju su imali*

oni koji su stajali na bojištu do samoga kraja ... Ta žarka boja crvena na stijegu našem ne stoji tu samo da čini stijeg dojmljivim, već s razlogom čuva čistoću duše moje domovine i plavetnilo njezina neba i mora. Svaka boja ima svoj razlog i značenje, a sve tri pozivaju na jedinstvo i kao da kažu: Ujedini se, narode moj hrvatski!

O, da, ujedini se, no da bi to uzmogao, narode, čuj savjet jednoga sedmaša: *Mislim kako bismo se prema gradu Vukovaru, prema ljudima koji su živjeli u Vukovaru, prema braniteljima, trebali odnositi s više poštovanja. Kada smo upalili lampaše, jedan moj prijatelj rekao je da mu je dosadno i da je umoran, a ja sam mu uzvratio: „Što misliš, prijatelju, kako je bilo mom prijatelju u Vukovaru?“*

A te bolne i, nažalost, svednevne činjenice razvedrit ću riječima djevojčice iz trećega razreda: *Moja domovina je Hrvatska. Mala zemlja velikoga srca, očiju mora i zelenih gora. ... Moja je domovina zaista prekrasna, da mogu, zagrlila bih je objema rukama bez imalo muke.*

A o našoj Prekrasnici raspjevali se gotovo svi učenici! Počevši od ljepota prirode preko jezika, branitelja i Grada koji i dalje ponosno stoji pa sve do molitve. Tako šestaš pjeva:

*Tu de sončeko grli briege zelene,
ftiček kušuje oblačeke,
a jabučice su dišeće i rumene.*

*Tu je muoj duom
ma Hrvacka!*

Tom de Mura potihe šumi...

Tu de lastavice pod striehu spe...

Tom de morski vali z galebima igraju...

Tu de se rieke med guorami špancieraju...

Tom de se klas pomujne na njive njiše...

Tu de verh planine nebe tekne...

*Tom je muoj dom
ma Hrvacka.*

A evo što pjeva jedan osmaš:

*Ona je pjesma,
ona je rana,
ona je naš jezik i glas,
ona je u srcima svih nas.*

Na nj se lijepo nadovezuje šestaš:

*Jedan je dom
u srcu mom,
gdje zauvijek živi Bog.
On nikad neće
iz mog srca izići.*

A petaš ponosno kliče:

*Zemlja velikana, zemlja heroja, zemlja dobrih ljudi
to je zemlja moja!*

Drugi petaš tepa svojemu lijepom hrvatskom jeziku:

*Mili moj jezik hrvacki
lipi kak cvit
dišeći kak roža
mehki kak zemlja.
Jezik to je moj
najlipši na svitu.*

A treći petaš s tugom pita mlade koji su otišli i odlaze u tuđinu:

*Zašto ste otišli?
Trebate nam!
Želim da zajedno
čuvamo svoju lijepu Hrvatsku.*

Jest, bolno je što nam sada mladi odlaze, to bolnije što su prije nepuna tri desetljeća toliki mladi dali zdravlje, zagrlili invaliditet, poklonili svoje živote da uzmogremo i u srcu i u pameti sačuvati svoju Domovinu. Silno me obradovao osmaš koji je zasigurno samo od roditelja, učitelja i vjeroučitelja čuo, ali nikad nije upoznao blagopokojnu Katu Šoljić, još manje njezina četiri Sokola, pa ipak pjeva kao da je nju, majku sokolova, okom vidio; a zasigurno i jest okom srca:

Četiri sokola moja
poletjela k nebu sada.
Oдавно ih nema,
odavno je moje srce
u sjeni punoj blada.
Četiri sokola moja
dala su svoje živote.
Hrabra četiri moja sina,
puna ljubavi i dobrote.

...

Četiri sokola moja
voljela su domovinu
pazila ju i branila
poštovala djedovinu.

...

Željela bih da su još jednom sa mnom
no znam da ih dragi Bog štiti
i zato mi nije teško mirna i hrabra biti.
O, da, mnoga je majka morala ostati mirna
i nijemo čeznuti za svojim djetetom.

Pjeva šestaš:

Kraj križeva bijelih
majka pogrbljena o sinu snuje.
Samo još jednom
da lice mu pomiluje.

Samo još jednom
i srce staro bi stalo.
Da kucne tiho i suzu ispusti,
samo još jednom,
tiho majka da mu ime izusti.

Drugi, pak, dvanaestogodišnjak Grad uzima kao simbol svih naših branitelja koji su za Domovinu dali život:

*Tuga, bol, tišina
gorka tišina
Vukovar
u mislima.*

...

*Za tebe noćas svijeću palim
dlanove sklapam, tugujem...*

... žalim...

I Bogu se molim.

18. studenoga!

A treći likuje:

Ubrzo nakon Oluje

naš Vukovar ponovno tu je!

Njihova vršnjakinja očima srca vidjela je kompas, točnije Kompas te moli da nas vodi:

Kada se oglasila ratna sirena

I kada je ugrožena Lijepa Naša

Znala sam da neću moći ići s ratnicima...

Jedino što je bilo u mojoj moći

Bilo je upaliti svijeću i moliti Boga

Da nam bude kompas.

...

A za one koji će vječno počiniti

Vjerno hodeći tom stazom i prateći kompas Njegov

Daj im da ugledaju

Lice iza kompasa

I da kad oni odu

Ne izbljedi crvena, bijela i plava

Te da se i u vječnosti čuje himna naša.

Neka nas i danas vodi Njegov kompas

U pravom smjeru

*I pokaže nam
Da nije sve bilo uzalud.
A evo i djelića molitve autora iz šestog razreda:
Bože moj!
Čuvaj domovinu našu
da možemo zauvijek govoriti:
Mi smo Hrvati!*

Malo promatranje pjesama naših mladih autora završit ću usklikom sedmaša:

*Hosana!
Odjekuje cijela
morska, zemaljska i nebeska
Hrvatska.*

A sad svega riječ-dvije o igrokazima. O ljepotama Hrvatske mala nam četvrtašica donosi „razgovor ugodni naroda” šumskoga. Priču o ljepotama naše, ali i njihove domovine razvijaju kuna zlatica, sredozemna medvjedica i lički medo te svoj doživljaj Lijepe Naše sve troje sažima u tri rečenice: *Hrvatska je predivna! Divan je svaki njezin kutak i posebnost. Hrvatska je najljepša zemlja na svijetu!*

Druga četvrtašica srcem ulazi u razmišljanje male lastavice Mire koja se u proljeće s juga vraća u Hrvatsku jer čuti da je ona njezina Domovina, no ne zna točno je li se izlegla u Dalmaciji, Dubrovniku, negdje u Zagorju, Međimurju, ili možda u Hrvatskom primorju, u Istri, Slavoniji... i napokon! Stigla je u Bjelovar, na balkon Narodne knjižnice „Petar Preradović”, nedaleko katedrale posvećene svetoj Tereziji. I tu se sjetila. Baš s toga balkona vježbala je letenje. Tu je i gnijezdo, malo oštećeno, ali ništa zato! Mira se baca na uređenje gnijezda. Jer: *Napokon joj je srce bilo na mjestu.*

Osobito je zanimljiv igrokaz jednog osmaša ili osmašice. Anabela i Laura dobile su zadatak da pronađu biljku koja može predstaviti neku osobu i njezinu ljubav prema našoj domovini.

Jer Gospodinu ništa nije nemoguće, on učini da progovori jedna stoljetna lipa. I djevojčice tako otkriju prvoga hrvatskog ekologa, blaženog Augustina Kažotića. A lipa im savjetuje: *Zapamtite, uvijek se trudite biti kao blaženi Augustin Kažotić, volite prirodu, pomazite drugima i molite za svoj narod i domovinu!*

Mislim da sam dovoljno rekla o tehnikama i motivima likovnih radova pa ću sada istaknuti samo pet koji su me se najviše dojmili. Najprije osmašev crtež olovkom: patničko Isusovo lice nagnuto nad kalež neobična oblika. Pomnije gledajući motritelj prepoznaje vukovarski Vodotoranj. Potom trećaševa temperom oslikana šestorica starinskih ratnika na pozadini modra neba i žutonarančaste zemlje – doživjeh ih kao podsjetnik na ukrajinski barjak! A onda trećašev, na narančastoj pozadini crni vukovarski Vodotoranj, pun rupa od granata, a sazdan od krhotina, kamenčića, šiblja i malena, a jasno vidljiva križa.

Osobito je zanimljiva i tempera jednoga sedmaša na kojoj dominira hrvatski barjak. Njemu je zdesna crna sjena ljudskog bića. A pozadina, nalik na slagalicu, u zelenim, žutim, modrim, crvenim i bijelim tonovima nudi nam dubrovački Bokar, dvorac Trakošćan, pulsku Arenu, zagrebačkoga svetog Marka, šibensku katedralu, vukovarski Vodotoranj, Plitvička jezera, most kraj Maslenice...

I napokon petaševa tempera! Mnoštvo hrvatskih barjaka svih veličina, u svim mogućim položajima u kojima se nađu kad se vijore, a na najvećemu, na crvenom polju glagol „volim”, a na modrom „Hrvatsku” i malo crveno srce.

Da, željela sam da imenica „srce” bude na početku i na kraju. Jer mladi su ga autori najčešće povezivali sa svojom Domovinom. Kao da im je duboko u srcu odjekivala Matoševa riječ kojom je završio svoju pjesmu *Pri svetom kralju*:

I dok je srca, bit će i Kroacije!

I ne samo ona! Premda uhu nečujna, srcem je odjekivala, odjekuje i uvijek će odjekivati i u dušama naših branitelja i u du-

šama svih istinskih domoljuba *Gospa Marija* (objavljena 1923. godine nakon prijelaza Ocu nebeskomu) našega nenadmašnog Tovarničanina, pjesnika i glazbenika:

*Ima jedna mala gospa Marija
Što sve mi draža biva što je starija.*

*Jer ona me je prvog trudno rodila,
za ručicu me slabu prva vodila.*

*Prva me na ovom svijetu volila,
Prva se za mene Bogu molila.*

*Kupala me suzom, Bog joj platio,
Anđeo joj suzom suzu vratio.*

*Dojila me mlijekom svoje ljubavi,
učila me ovaj jezik ubavi.*

*S kojim ću i onda slatko tepati,
kada ću za plotom možda krepati.*

*Samo tebe volim, draga nacijo,
samo tebi služim, oj Kroacijo.*

*Što si duša, jezik, majka, a ne znamen,
za te živim, samo za te, amen!*

Sonja Tomić

Paula Cirimotić (8. r.): *Alojzije Stepinac, naš blaženik*
Mentorica: Bernadica Mažar
Osnovna škola Mate Lovraka, Zagreb

Nagrađeni autori i radovi na 12. Susreću hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva „Stjepan Kranjčić” 2023.

POEZIJA (Pokrovitelj nagrade: Glas Koncila)

1. nagrada: Dorian Tizaj (3. r.): *De je doma dom?*

Mentorica: Ljiljana Rinkovec

Osnovna škola Tomaša Goričanca, Mala Subotica

2. nagrada: Ivan Posavec Kovač (6. r.): *Iščem te*

Mentorica: Valentina Posavec Kovač

Osnovna škola Ivana Kukuljevića Sakcinskog

Područna škola Tina Ujevića Salinovec, Ivanec

3. nagrada: Patricia Gashi (8. r.): *Zovem se Vukovar*

Mentorica: Bernadica Mažar

Osnovna škola Mate Lovraka, Zagreb

PROZA (Pokrovitelj nagrade: Naklada Ljevak)

1. nagrada: Ulani Radulescu (5. r.): *Božje zvijezde*

Mentorica: Ivana Smolčić Padjen

Osnovna škola „Nikola Tesla”, Rijeka

2. nagrada: Antonio Šaban (8. r.): *Napokon sam posjetio Grad*

Mentorica: Darija Mladin

Osnovna škola Jesenice, Dugi Rat

3. nagrada: Chriztel Reane Aceveda (5. r.): *Domovine*

Mentorica: Anđelka Klemenčić

Osnovna škola Sveti Martin na Muri

IGROKAZI (Pokrovitelj nagrade: Školska knjiga)

1. nagrada: Gabriela Tadić (4. r.): *Lastavica upoznaje
Hrvatsku*

Mentorica: Suzana Turković

III. osnovna škola Bjelovar

2. nagrada: Helena Baneković (8. r.): *Blaženi domoljub*

Mentor: Tíbor Martan

Osnovna škola Visoko

3. nagrada: Tea Lončarević (8. r.): *Želim biti slobodan*

Mentor: Karolina Bakšaj

Osnovna škola „Davorin Trstenjak”, Podgajci Posavski

LIKOVNI RADOVI (Pokrovitelj nagrade: Verbum)

1. nagrada: Dunja Horvat (5. r.): *Kad Hrvati slave*

Mentorica: Bernadica Mažar

Osnovna škola Mate Lovraka, Zagreb

2. nagrada: Anabel Negovetić (7. r.): *Domoljublje*

Mentorica: Snježana Kruhak

Osnovna škola „Vladimir Gortan”, Rijeka

3. nagrada: Fran Gelo (3. r.): *Branik domovine*

Mentorica: Melita Pek

Osnovna škola Rovišće

Dodatne nagrade

(Pokrovitelji nagrada: Alfa, Profil Klett, Ogranak Matice hrvatske u Križevcima)

POEZIJA

Karla Takač (7. r.): *Domovina*

Mentorica: Mirela Paša

Osnovna škola Molve

Ana Didović (6. r.): *Kompas*

Mentorica: Mihajla Varžak

Osnovna škola fra Kaje Adžića, Pleternica

Lara Di Giorgio (8. r.): *Studeni u Vukovaru*

Mentorica: Romana Thür

Katolička osnovna škola u Požegi

PROZA

Emma Pajtak (6. r.): *Nizina moja zlatna*
Mentorica: Lara Furjan Kralj
Osnovna škola Vinica

Lucija Prečko (2. r.): *Moj dom u domovini*
Mentorica: Sanja Solić
Osnovna škola Gola, Područna škola Otočka

Mia Luketić (5. r.): *Kad domovina zagrlji dušu*
Mentorica: Vesna Rabak
Osnovna škola Turnić, Rijeka

IGROKAZI

Karla Stilinović (7. r.): *Putovanje u prošlost*
Mentor: Đurđica Luketić
Osnovna škola dr. Jure Turića, Gospić

LIKOVNI RADOVI

Hana Kos (5. r.): *Domoljublje – folklor*
Mentorica: Darko Markić
Osnovna škola „Podolice”, Koprivnica

Katja Kadić (8. r.): *Suosjećaj*
Mentorica: Darija Mladin
Osnovna škola Jesenice, Dugi Rat

Julija Vinceković (8. r.): *Anđelica – zaštitnica Vatrenih*
Mentorica: Željka Rabuzin
Osnovna škola Petrijanec

Vukovaru,
grade slavni

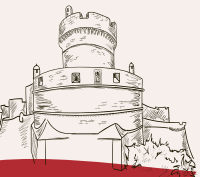
(POEZIJA)

Ema Kolodziej (7. r.): *Hrvatska baština*

Mentorica: Anita Mihaljević

Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića, Staro Petrovo Selo

Cvita Kranjčević, 1. razred
Mentorica: Nataša Brekalo
III. osnovna škola Bjelovar

Moja baka

U selu malom
živi moja baka.
Voli svoj vrt
u kojem ne živi krt.

Koke veselo jaja nesu
i svoje glave sretno protresu.
Moja baka ih broji i čuva,
jer jastreb iznad dvorišta
vreba i tuda se muva.

Moja baka najbolje žgance radi
i kad na njih stavi vrhnja,
kaže da se ne bojimo gladi.

Moja je baka dobra,
u šetnje po livadi me vodi.
Uči me voljeti prirodu,
životinje i obitelj.

Dorian Tizaj, 3. razred

Mentorica: Ljiljana Rinkovec

Osnovna škola Tomaša Goričanca, Mala Subotica

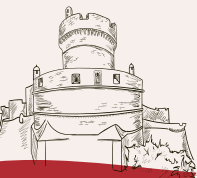
1. nagrada

De je doma dom?

Dom je doma
tam de sam ne sôm,
de so sestra, mama i tata,
de bi bilo lepo meti i janoga brata.

Dom je doma
tam de je moja hiža,
a tu je i cirkva lepa i bela,
štera na turnu ima velikoga križa.

Dom je doma
tam de nam je lepo,
de se saki sakomo smeje,
a z neba nas isto sunce greje.

Greta Zamuda, 3. razred
Mentorica: Ljiljana Rinkovec
Osnovna škola Tomaša Goričanca, Mala Subotica

Kaj Hrvat voli?

Hrvat voli:
da su mu deca dobra f školi,
kaj ga nikaj preveč ne boli,
da v leti komorci ne lečejo koli,
ka zutra cene pedo doli,
da se na krajo dneva pomoli
i ka bar jampot dobi na tomboli.

A kaj Hrvat išče več voli?

Svojo Hrvatsko on voli
jer nega lepše zemlje okoli.

Tesa Balog, 4. razred
Mentorica: Slavica Švec
Osnovna škola Tomaša Goričanca, Mala Subotica

Se moje

Moje Međimurje, moj poseben kraj:

Moji mali cifrasti bregi v jesen,
bleščeči oblaki na zemlji v zimi.

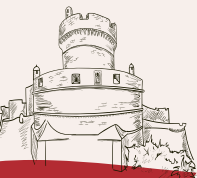
Moje dišeče senokoše
i rodna polja kuruze i kalampera.

Moja toplo zvoneča domoča reč
mefka kak mamina roka
dok me po losima draga.

Moja hiža i moj dom
od da znom za sebe.

Moja mama, moj tata i moja sestra.

Moje srce puno sreče.
Se moje, se moje!

Anabel Negovetić (7. r.): *Domoljublje*
Mentorica: Snježana Kruhak
Osnovna škola „Vladimir Gortan”, Rijeka
2. nagrada

Zara Gladović, 4. razred
Mentorica: Suzana Turković
III. osnovna škola Bjelovar

Hrvatska domovina

Volim svoju hrvatsku domovinu,
A najviše njezinu baštinu.

Ponosna sam na Dubrovačkih zidina sjaj,
Zbog njih je Dalmacija lijep kraj.

Na zadarskoj obali orgulja zvuk,
Predivno je slušati njihov huk.

Pulska Arena u obliku cvijeta,
U njoj su filmovi cijeloga svijeta.

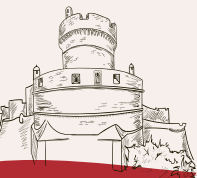
Karlovac, grad na četiri rijeke,
Postojat će još u vijeke.

Stari grad Kamenita vrata ima,
Zato se Zagreb sviđa svima.

Nekoć je Varaždin bio glavni grad,
I danas svatko u njega ide rad'.

Heroj Vukovar živi s tugom svom,
Vodotoranj je bio granatama dom.

Volim svoju hrvatsku domovinu,
A najviše njezine ljude i baštinu!

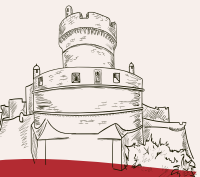
Emma Gržin (7. r.): *Domovina vrijedna života*
Mentorica: Marija Keškić
Osnovna škola „Doktor Andrija Mohorovičić”, Matulji

Dunja Horvat (5. r.): *Kad Hrvati slave*
Mentorica: Bernadica Mažar
Osnovna škola Mate Lovraka, Zagreb
1. nagrada

Elin Miočić, 4. razred
Mentorica: Natalija Brusić Botić
Osnovna škola Kantrida, Rijeka

Tvoja i moja domovina

Od ribara do šumara,
od lađara do ratara,
sve to ima moja Hrvatska.

Jadransko more, velebne planine,
zlatna polja naše Slavonije,
to je ljepota tvoje i moje domovine.

S djeda na oca, s oca na sina
prenosi se pucketanje vatre Ivanjskog krijesa.

Vesela pjesma kaledara,
lupanje zvona halubajskih zvončara.
Zvuk tambure do Primorja se čuje,
iz Istre prodiru zvukovi sopile,
s Dinare guslar po guslama gusla,
pisak gajdi dopire do najviših vrhunaca.

Iz Vučedola prapovijesni tragovi se vide,
to vučedolska golubica čuva ravnice Slavonije.
S druge strane krapinski pračovjek otkriva tajne
na tlu naše domovine.

Ali ipak najljepše od svega
parkovi su puni dječjeg osmijeha.
Dok im djedovi i bake pričaju priče,
oni sanjaju buduće lijepe dane.
U tome je snaga tvoje i moje domovine.

Marijan Blažinčić, 5. razred

Mentorica: Valentina Jurišić

Osnovna škola Ljudevita Modeca, Križevci

Zašto su se odselili?

Zašto su se odselili
iz naše domovine
trbuhom za kruhom
u velike pustolovine?

Njima je sreća
para puna vreća.

A domovina je naša,
zemljom i morem
bogata,
malom čovjeku bila dovoljna.

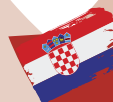
Jednom su se
i oni sretni vratili
domovine stare
željni, a ona ih
tužno upitala:
„Zašto ste se odselili?”

Hana Kos (5. r.): *Domoljublje – folklor*
Mentor: Darko Markić
Osnovna škola „Podolice”, Koprivnica
dodatna nagrada

Nina Budiša, 5. razred
Mentorica: Marina Veić
Osnovna škola Bijaći, Kaštel Novi

Moja Dalmacija

Priko mora vapor plovi,
Jedan ribar ribu lovi.
Pribacija mrižu priko njidra
Dok mu vitar juja jidra.
Ča ću više na pučini bit,
Gren ća vino pit.
Gren u svoju valu
Zapivat u kalu.
U kali mojon svagdi
Reste cvića.
Na balaturi dica.
To je onda srića.
Vitar škure tura,
Okriće vrime, bura.
Žmul za žmulom točin.
Zaladilo... Eto noći.
Zatvaran škure, gasin sviće,
Gren u posteju do žene svoje.
Nima lipše od Dalmacije moje.

Rječnik:

vapor – brod, žmul – boca vina, vala – uvala, kala – ulica, balatura – balkon,
škure – rebrenice, gren – idem, posteja – krevet

Nikolina Josipa Nikolaus, 5. razred
Mentorica: Sanja Potočnjak Bilić
Osnovna škola Turnić, Rijeka

Zahvalnost domovini

Domovina moja ljepote je puna,
U njoj još malo stanuje kuna.
Plitvicama i Likom mrki medvjed vlada,
A Velebit u Senju jaku buru svlada.
Na Dunavu plavom grad-heroj stoji,
A Slavoniju žito zlatnom bojom boji.
Neretva silna svoje lađe ima
Da do mora slasno voće dopremi svima.
U Dubrovniku sveti Vlaho s prijestolja nam priča
Slavnu prošlost i slobodu zahvalnošću veliča.
I Istra naša ljepotom se diči;
Vrijedne ruke opjevane u pjesmi i priči.
S Kaptola zvono kada se čuje,
Domovinom mojom pjesma odjekuje.
Diveći se tolikoj ljepoti,
Zahvaljujemo Bogu na njegovoj dobroti.
Na zemlji koja ima dašak raja,
Na ljubavi prema njoj koja nema kraja.

Ivan Pejin, 5. razred
Mentorica: Vesna Rabak
Osnovna škola Turnić, Rijeka

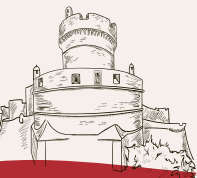
Domovina me čežnjom buđi (Zahvala za plodnu jesen)

Tko me to noćas iz sna buđi?
To jesen kuca na vrata.
Otvara svoje stare škrinje,
Darove svoje mi nudi...

Zlatno klasje iz zrna žita
Što mlinar u mlinu je mljeo,
Pekar je zatim pekao kruh
Uz objed što sam ga jeo.

Trsje puno dozrelog grožđa
Čeka na dane berbe.
Sanja da postane rujno vino
Čeka na dane pretvorbe.

A u tom kruhu i u tom vinu
Prepoznajem, zemljo, dobrotu tvoju.
Nek plodovi ove jeseni rane
Svim ljudima donose sretne dane!

Fran Gelo (3. r.): *Branik domovine*
Mentorica: Melita Pek
Osnovna škola Rovišće
3. nagrada

Klara Žagmešter, 5. razred

Mentorica: Ana Mlinar

Osnovna škola Ante Kovačića, Marija Gorica

Mili moj jezik

Mili moj jezik hrvacki.

Lipi kak cvit,
Dišeči kak roža,
Mehki kak zemlja.

Jezik, to je moj,
Najlipši na svitu.

H jem je falaček
domaćega kruha,
kavec biloga mlika,
kipec mojega briga
i cilo moje srčeško.

Rada imam,
i navik je z menum,
naš lipi hrvacki jezik.

Ana Šostarić (3. r.): *Moja Hrvatska*
Mentorica: Melita Pek
Osnovna škola Rovišće

Ana Didović, 6. razred

Mentorica: Mihajla Varžak

Osnovna škola fra Kaje Adžića, Pleternica

dodatna nagrada

Kompas

Kada se oglasila ratna sirena
I kada je ugrožena Lijepa Naša
Znala sam da neću moći ići s ratnicima...

Jedino što je bilo u mojoj moći
Bilo je upaliti svijeću i moliti Boga
Da nam bude kompas.

Da nas izvede iz tame
Da nas izbavi iz napasti
Da ne postanemo kao beščutni napadači
Da po stazi Njegove volje hodimo
Da ju ne zaobilazimo
Da nam podari snage
Te da kao kap vode na dlanu
Sačuva Našu Voljenu.

A za one koji će vječno počiniti
Vjerno hodeći tom stazom i prateći kompas Njegov

Daj im da ugledaju
Lice iza kompasa
I da kad oni odu

Ne izblijedi crvena, bijela i plava
Te da se i u vječnosti čuje himna naša.

Neka nas i danas vodi Njegov kompas

U pravom smjeru
I pokaže nam
Da nije sve bilo uzalud.

Magdalena Fućak, 6. razred
Mentorica: Dolores Maršanić
Osnovna škola Čavle

Dom u srcu mom

Jedan je dom
u srcu mom
gdje zauvijek živi Bog.
On nikad neće
iz mog srca izaći.
Zaogrnut je ljubavlju
koja se nigdje ne može naći.
Bog dušu ispunjava,
raj i vječnost
jedina su njegova slava.
Ovaj dom
u srcu mom
uvijek će čuvati Bog.
Bit će zauvijek
jedan jedini
u našoj divnoj
domovini.

Nikola Krznarić, 6. razred
Mentorica: Mirela Paša
Osnovna škola Molve

Samo još jednom

O domovini pjesmu pišem,
Pišem, stanem pa opet brišem.
Tisuću riječi na papir ne stane,
tisuću suza za teške domovine dane.

Jeseni tmurne, oblaci sivi,
živa slika rata u domovini
mojoj još uvijek živi.

Križevi bijeli polje prekrili su ravno,
u Slavoniji našoj rat je bio davno.

Davno za mene, a za njih
još uvijek tu je.

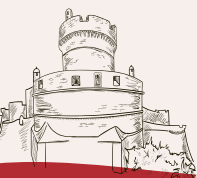
Kraj križeva bijelih,
majka pogrbljena o sinu snuje.

Samo još jednom
da lice mu pomiluje.

Samo još jednom i
srce staro bi stalo.

Da kucne tiho i suzu ispusti,
samo još jednom,
tiho majka da mu ime izusti.

O domovini pjesmu pišem,
Pišem, stanem pa opet brišem.
Tisuću riječi na papir ne stane,
tisuću suza za teške domovine dane.

Igor Puklek (3. r.): *Zrinska garda*

Mentorica: Ljiljana Rinkovec

Osnovna škola Tomaša Goričanca, Mala Subotica

Korina Mavrinac, 6. razred
Mentorica: Dolores Maršanić
Osnovna škola Čavle

Bože moj

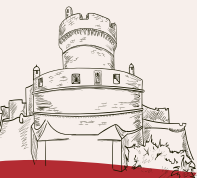
Bože moj!
Osvijetli naše nizine,
osunčaj sve gore,
i zasjaj nad nebeskim
plavim morem.

Bože moj!
Neka pjev ptica
odnese tugu s tužnih lica,
vrati osmijeh na dječja lica.

Bože moj!
Čuvaj domovinu našu,
da možemo zauvijek govoriti:

Mi smo Hrvati!
Bože, čuvaj nas u našoj snazi,
da naša himna dođe u tvoje uši.

Bože moj!
Neka svi putovi tvoji
prema dobroti i ljubavi vode nas.
Hvala ti, Bože, za ovaj naš raj
naše utočište i slobodan kraj.

Mari Pera, 6. razred
Mentorica: Marina Veić
Osnovna škola Bijaći, Kaštel Novi

Nalipje je lito

Najlipje je lito,
kad u poje gremo ja i franona
brat masline i grožje.
Pa umorni obidvamo u poju
di sve lipo miriše na smije i levandu.

Posli se gremo bućnit ispri kuće
u lipemu plavemu moru.
Kad šćopon šćapon koju ribu,
sva san sritna.

Najgore mi je kad se triban
pozdravit s liton
i sa svim njegovin lipostima...

Rječnik:

najlipje – najljepše, lito – ljeto, poje – polje, gremo – idemo, franona – prabaka,
grožje – grožđe, obidvamo – objedujemo, smije i levanda – smilje i lavanda,
bućnit – okupati, šćopon šćapon – uhvatim šćapom, liposti - ljepote

Ivan Posavec Kovač, 6. razred

Mentorica: Valentina Posavec Kovač

Osnovna škola Ivana Kukuljevića Sakcinskog

Područna škola Tina Ujevića Salinovec, Ivanec

2. nagrada

Iščem te

Skrivaš se spuodi muolega listeka,
Cryeniš se med zrielim čriešnjama.

Šumiš z veselim potuočecom,
Zvoniš med muojim briegma,
Spiš na latima cvieteka.

Letiš med mefkim oblačekima,
Popievaš z prefriganim ftičekima,
Toncaš z vetrem med sveržima,
Drgečeš z druobnim fijuolicama,
Mučiš na mrtuljekovim krilima.

Čutim te v sake mamine rieči,
Drage, tople, cukuraste i mefke.

Lučem te v snage svega tate
I v senjima sve mile bake,
Čujem te v sekine popievkice
I v smiehu najdražeše pajdašice.
I znam, Božek, da sam te našel!

Rječnik:

iščem te – tražim te, spuodi – ispod, mulega – maloga, čriešnjama – trešnjama,
potuočecom – potokom, muojim – mojim, mefkim – mekanim,
oblačekima – oblacima, prefriganim – zaigranim, lukavim,
ftičekima – ptičicama, toncaš – plešeš, med sveržima – između grana,

Greta Zamuda (3. r.): Dolaze Hrvati

Mentorica: Ljiljana Rinkovec

Osnovna škola Tomaša Goričanca, Mala Subotica

drgečeš – dršćeš, druobnim – sitnim, fijuolicama – ljubičicama,
mučiš – tiho si, šutiš, mrtuljekovim – leptirovim, čutim – osjećam,
v sake – u svakoj, cukuraste – zašećerene, slatke, mefke – mekane,
lučem – gledam, v senjiima – u snovima, popievkice – u pjesmici,
najdražeše – najdraže, pajdašice – prijateljice, našel – pronašao

Ivan Posavec Kovač, 6. razred
Mentorica: Valentina Posavec Kovač
Osnovna škola Ivana Kukuljevića Sakcinskog
Područna škola Tina Ujevića Salinovec, Ivanec

Ma domovina

Tu de sončeško grli briega zelene,
ftiček kušuje oblačeke,
a jabučice su dišeče i rumene.
Tu je muoj duom,
ma Hrvacka!

Tom de Mura potihe šumi
i drveni kotač na melinu vrti,
kuruzu melje i fest dumi.
Tom je muoj duom,
ma Hrvacka!

Tu de lastavice pod striehu spe,
Sve mlade ftičeke življenju vuče,
A cveteki v vertekima muče.
Tu je muoj duom,
ma Hrvacka!

Tom de se morski vali z galebima igraju
i na njimi bieli brodi cimbaju,
de se bura s komenom svadi
de su hudi kerški jadi.
Tom je muoj duom,
ma Hrvacka!

Tu de se rieke med guorami špancieraju
i kak čaruobne niti z potuočekima sprelietaju,
a jezera slapima kikljice cifraju.
Tu je muoj duom,
ma Hrvacka!

Tom de se klas pomujne na njive njiše,
z vietrekom popievkicu piše,
a čeljeni mak sreču med njimi riše.
Tom je muoj duom,
ma Hrvacka!

Tu de verh planine nebe tekne,
de se saka žalost fletne mekne,
de sončekko najjakšeše grieje
i sakem se Hrvatuu veselo smieje.
Tu je muoj duom,
ma Hrvacka!
Božek, čuvaj mo domovinu!

Rječnik:

ma – moja, sončekko – sunce, briegje – brjegove, ftiček – ptica, kušuje – ljubi,
oblačeke – oblake, dišeče – mirisne, muoj – moj, duom – dom,
Hrvacka – Hrvatska, tom – tamo, melin – mlin, kuruzu – kukuruz, fest – jako,
dumi – bruji, pod striehu – ispod krova, spe – spavaju, vuče – uče, vertek – vrt,
muče – šute, na njimi – na njima, cimbaju – njišu se, komenom – kamenom,
hudi – ljuti, kerški – krški, med guorami – između gora, špacieraju – šeću,
potuočekima – potocima, sprelietaju – prepliću, kikljice – haljinice,
cifraju – ukrašavaju, pomujne – polako, popievkicu – pjesmicu, čeljeni – crveni,
riše – crta, verh – vrh, tekne – dotakne, fletne – brzo, mekne – makne,
najjakšeše – najjače, grieje – grije, sakem – svakom

Ena Vlahek, 6. razred

Mentorica: Valentina Posavec Kovač

Osnovna škola Ivana Kukuljevića Sakcinskog

Područna škola Tina Ujevića Salinovec, Ivanec

Vukovaru

Tuga, bol, tišina
Gorka tišina
Vukovar
U mislima.

Snažna oluja te napala
Tišina u tebi je zavladała.
Nestao je osmijeh na dječjem licu
Nastala je rana na svakom srcu.
Moj tata je za tebe život dao
Ponosni smo na tebe jer se nisi predao.
Svaka majka je suzu pustila
Tvojim ulicama krv se nije uzalud prolila.

Ti si vjera, istina
Sloboda, snaga.
Ti si hrabrost
Ponos
Trag...
Mnogih duša glas.
Grade heroja,
Ti naš si spas.

Za tebe noćas svijeću palim
Dlanove sklapam, tugujem...
... žalim...
I Bogu se molim...
18. studenoga!

Vida Brodarić (3. r.): *Nikola Šubić Zrinski*
Mentorica: Ljiljana Rinkovec
Osnovna škola Tomaša Goričanca, Mala Subotica

Jakov Golec, 7. razred
Mentorica: Marta Vrban
Osnovna škola Veliki Bukovec

(Polu)finale

Ja senjal sem Hrvatsku vu finalu!

Dok je naša droga
himna igrala,
samo sam mislil kak bu Hrvatska
Francusku nadigrala.

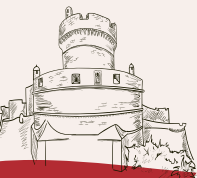
Čini mi se da je to
i Vatrene močilo
jer su se za srce držali
kak da bu im vun skočilo.

Krenula je utakmica,
bili su fest jaki,
a mi smo se iza dodavali
kak bedaki.

Naši su se dečki
praf močili,
do poluvremena su jedva
na njihovu stron kročili.

Kalkulacije su nas morti
dopelale u finale,
al tu su nam ne pomogle
jer smo spali na penale.

Trofej je već sima
bil pred nosem,
al Francuzi su zabijali
nekim čudnim štosem.

Pod navijačkom šahovnicom
vu srcu napetost raste,
nad stadionom su navijale
čak i laste.

Odjenput – sreća!
Pobjeda i suze v očima,
trenutek zbog kojeg
nismo spali noćima.

Gvardiol zdiže trofeja,
Komentator se dere,
konačno se niti Dalić
više ne ždere.

Vatrene još denes
na *Dnevniku* gledimo,
a Francuzi su već
na avionu za dimo.

Taman su počeli i naši
v Zagreb dohađati,
a meni se nekaj čudno
v glavi događati.

Otpral sem oči, s postelje skočil,
moram se mam razbuditi,
vura kaže da vu školu
fletno trebam iti.

Dok se oblačim,
shvatim kak sem dobro senjal,
jedino za pobjedo protiv Messija
denes bi to menjal.

Elena Marinić, 7. razred
Mentorica: Maja Šimić
Osnovna škola „Đuro Pilar”, Slavonski Brod

Lijepa naša domovino

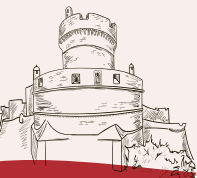
Lijepa naša domovino...
Oko srca mi odmah milo,
tijelo mi zatreperilo
najmilije stihove je čulo.

Barjak na stijegu vijori,
ponosno on zbori:
– Tu žive moji,
Domovini vjerni heroji.

Na dresu sportaša crvena i bijela kockica stoji,
ruka na srcu otkucaje broji,
prkosno iz inata
za svakog Hrvata.

Najljepše doline krije,
gora se planini smije,
rijeke teku, potoci žubore,
plavi se duboko more Jadransko.

Lijepa naša domovino...
Ime ti se pozlatilo,
uvijek nam sretna i slobodna bila
Hrvatice i Hrvati niču u iz tvog krila.

Ivano Rihtarec, 7. razred
Mentorica: Anđelka Klemenčič
Osnovna škola Sveti Martin na Muri

Naša učiteljica

Bila je niska, črnih losi
nej preveč našminkana,
joko smirena i opuštena,
rada se šolila i zabavljala
i delila cukore

rekla nam je ka ima rada sport, košarku
i ringline.

Vozila je unu lejpju žutu bubu.

Kad je vidla bitku v razredu, zakriknula je fejst
i pitala nas či smo bez mozga ostali.

A bili smo ekipa...

zrušili pet klaupi odjemput
jer nucali smo ring

i smijali se dok je trebalo vejžbati

samo me je poglednula i rekla: – Ivano Rihtarcov, dosta je šole.

Janik od Čučeka, rejši ovo, ili ti ga mom.

Vrnula nam je test ak smo nekaj pozobili rejšiti,

veselila se sakoj našoj dobroj ocjeni

pa je Mariji za jednu peticu rekla kaj bu i jena buba od veselja
skokala do doma.

Na kraju sakoga tjedna rekla nam je:

– Vi ste moji, bilo kakši, suhi ili debeli, lejpi ili dobri,
v škauli ili nej, vi ste moji bekači.

Tau su bile i zodje rejči kaj smo od nje čuli.

Odišla je pre, prerano
v četrdeset drugoj.

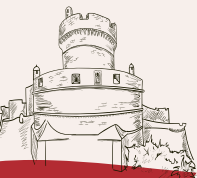

Karla Takač, 7. razred
Mentorica: Mirela Paša
Osnovna škola Molve
dodatna nagrada

Domovina

Zemlja mala
na obali Jadrana je stasala.
Dubrovačkim zidinama se opasala,
zadarskim orguljama očarala,
Bašćanskom pločom ojačala,
krčkim i plitvičkim slapovima zaplakala,
đurđevačkim pijetlom mudrost pokazala,
vučedolskom golubicom povijest zapisala,
zlatnom slavonskom žitnicom kruhom hranila
i solanama život održala.

Pobjeđivala je, gubila,
krpala kraj s krajem,
i kako da ja Hrvat
od Lijepe Naše odustanem.
Od sitnih gora,
plavog mora,
rijeka i planina,
travnjaka na kojima i Ronaldo sanja da zaigra.

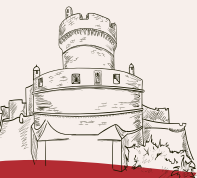
Zatvorim oči i vidim ispod crvenih jabuka,
bijela ruka
na plavome čistom zraku
prstom lupka,
po dvobojnom štitu
i u vrtlogu problema i misli
zaključí – tu si gdje si,
u svojoj zemlji si,
i tu ostani
jer tu ti si.

Mnogo ljeta broji ona,
domovina zaslužna trona.
U srcu i duši,
bogatoj i siromašnoj kući,
Hrvat slavi Boga.
Hosana!
Odjekuje cijela
morska, zemaljska i nebeska
Hrvatska.

Mia Šimašek (2. r.): *Ljubav*
Mentorica: Marina Mihalj
Osnovna škola Dore Pejačević, Našice

Renato Adamić, 8. razred
Mentorica: Željka Rabuzin
Osnovna škola Petrijanec

Gdje moja domovina spava?

Domovina... to su ljudi!
Dragi, voljeni, veliki...
Oni su zaspali u domovini,
domovina u njima spava.

Njihov duh je u nama,
u lijesu samo tijelo,
vrt Božji nad svima je nama,
ruže nam venu, listovi padaju
pred kućama.

Novi će cvjetovi rasti i cvasti,
nećemo se bojati, nećemo pasti
jer domovina u nama spava!

Ona je pjesma,
ona je rana,
ona je naš jezik i glas,
ona je u srcima svih nas.

Domovina je ljubav
koja u meni spava!

Paula Cirimotić, 8. razred
Mentorica: Bernadica Mažar
Osnovna škola Mate Lovraka, Zagreb

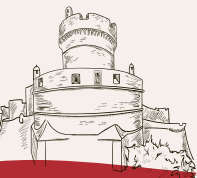
Vukovaru, grade slavni

Svaki Hrvat Vukovar voli
i za njime svatko žudi.
Tu je bilo puno boli
zbog pakosti loših ljudi.

Svaki rat je tužan;
razara i sije strah.
On ostavlja trag svoj ružan,
sve pretvara u pepeo i prah.

Bojovnici, branitelji,
svoje živote za dom su dali.
Domovina ih se i danas sjeća,
u srcima našim, nisu mali.

Vukovaru, grade slavni!
Godine prolaze kao dan.
Kao mali za tebe smo čuli,
sjećamo se svega, kao kroz san.

Ema Cupar, 8. razred
Mentorica: Željka Rabuzin
Osnovna škola Petrijanec

Ikona

Danas sam šumska molitva
koja se plaho moli.

I gle! Šuma mi se smije!
Stvara raznobojnu sliku.

Lišće u plesu otpada,
dok uši mi čaraju,
od šuma melodiju stvaraju.

I dok zelenom izlazu prilazim,
pomislim, vratit ću se,
s osmjehom lakim
kao ikona.

Tako ću odigrati svoju igru,
u svojoj šumi,
a vi, vi pođite u miru
domu svom i živoj se slici majke poklonite!

Marija Delić, 8. razred
Mentorica: Darija Mladin
Osnovna škola Jesenice, Dugi Rat

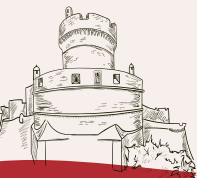
Četiri sokola moja

Četiri sokola moja
poletjela su k nebu sada.
Odavno ih već nema.
Odavno je moje srce u sjeni,
punoj hlada.

Četiri sokola moja
žrtvovala su svoje živote.
Hrabra četiri moja sina,
Puna ljubavi i dobrote.

Četiri sokola moja
željela sam vidjeti rada.
Puna suza bila su
Oka moja dva od tada.

Četiri sokola moja
voljela su domovinu.
Pazili su je i branili,
poštovali djedovinu.

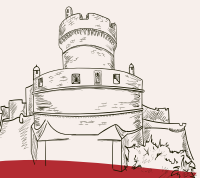

Četiri sokola moja
odustajat nisu znali.
S nadom odlučno su kročili,
mnogo toga danas nam dali.
Sinovima svojim zahvalna sam
što su zaštitili moj dom.
Kao majci žao mi je što nisu tu.
Željela bih da su još jednom sa mnom,
no znam da ih dragi Bog štiti i
zato mi nije teško mirna i hrabra biti.

Vita Gambiroža (8. r.): *Domovina*
Mentorica: Dragica Lovrić
Osnovna škola Alojzija Stepinca, Zagreb

Lara Di Giorgio, 8. razred
Mentorica: Romana Thür
Katolička osnovna škola u Požegi
dodatna nagrada

Studeni u Vukovaru

Pepeo što je po ulicama bio,
tužan san koji se snio,
sivo nebo i kapljice kiše
zemlja koja više ne diše.

I sve ono što ne mogu čuti,
i sivi oblak iznad mene,
zadnja zvijezda nad Vodotornjem blijedi,
a Dunav nosi sjećanje i sliku...

U Vukovaru još jedan studeni...

Larisa Dill, 8. razred

Mentorica: Sandra Desiree Bedenik

Osnovna škola Petra Preradovića, Zagreb

Slušam vijesti, brojim korake

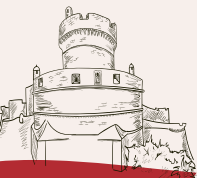
Sinoć si otišao,
poljubac mi dao,
sam Bog je znao
koliko sam plakala.

Gledam majku,
prazan pogled,
misli da ne vidim.
Da bar ne vidim!

Baka sjedi u dvorištu
ispod stare masline
i samo ponavlja:
– Vрати se, sine!

– Vрати se, tata!
I ja gledam u vrata.
Da barem nikad nije došlo
do ovog prokletog rata.

Sinoć si otišao,
poljubac mi dao,
sam Bog je znao
koliko sam plakala.

Patricia Gashi, 8. razred
Mentorica: Bernadica Mažar
Osnovna škola Mate Lovraka, Zagreb
3. nagrada

Zovem se Vukovar

Bio sam tih i miran grad;
slušao žubor rijeke Vuke
i pjesmu mladića dok Dunavom plove.

Dječji smijeh odzvanjao je mojim parkovima,
a slatki miris grožđa širio se vinogradima.

A onda se nebo smračilo...
Mojim ulicama odzvanjali su čudni zvuci,
prolazili meni nepoznati ljudi.

Polomiše moje ruke, kao krila golubice,
izraniše moje tijelo tenkovskim gusjenicama...
I kroz mene prođe jeziva stvarnost 1991.

Danas otvaram širom ranjenu dušu
svakom putniku namjerniku.
Tamo sam sačuvao uspomene...
Zovem se V U K O V A R.

Marta Klaneček, 8. razred
Mentorica: Željka Rabuzin
Osnovna škola Petrijanec

Retrospektivna tišina

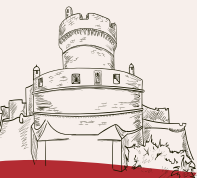
Vjetar puše, a ja se ljuljam.
Konji, pozlaćeni jesenskim,
hladnim suncem,
okreću kotače novih kočija.

I ja sam kočijin kotač.
Okrećem se, osluškujem
i razmišljam,
bilo bi lijepo da je san.

Ljude kružno promatram.
Bogu se mole.
Za sreću nema škole.

Dok se tako okrećem, razmišljam
zašto tolike tuge na putu srećem,
i dalje se samo tiho i bespomoćno krećem.

U tišini i granicu prelazim...

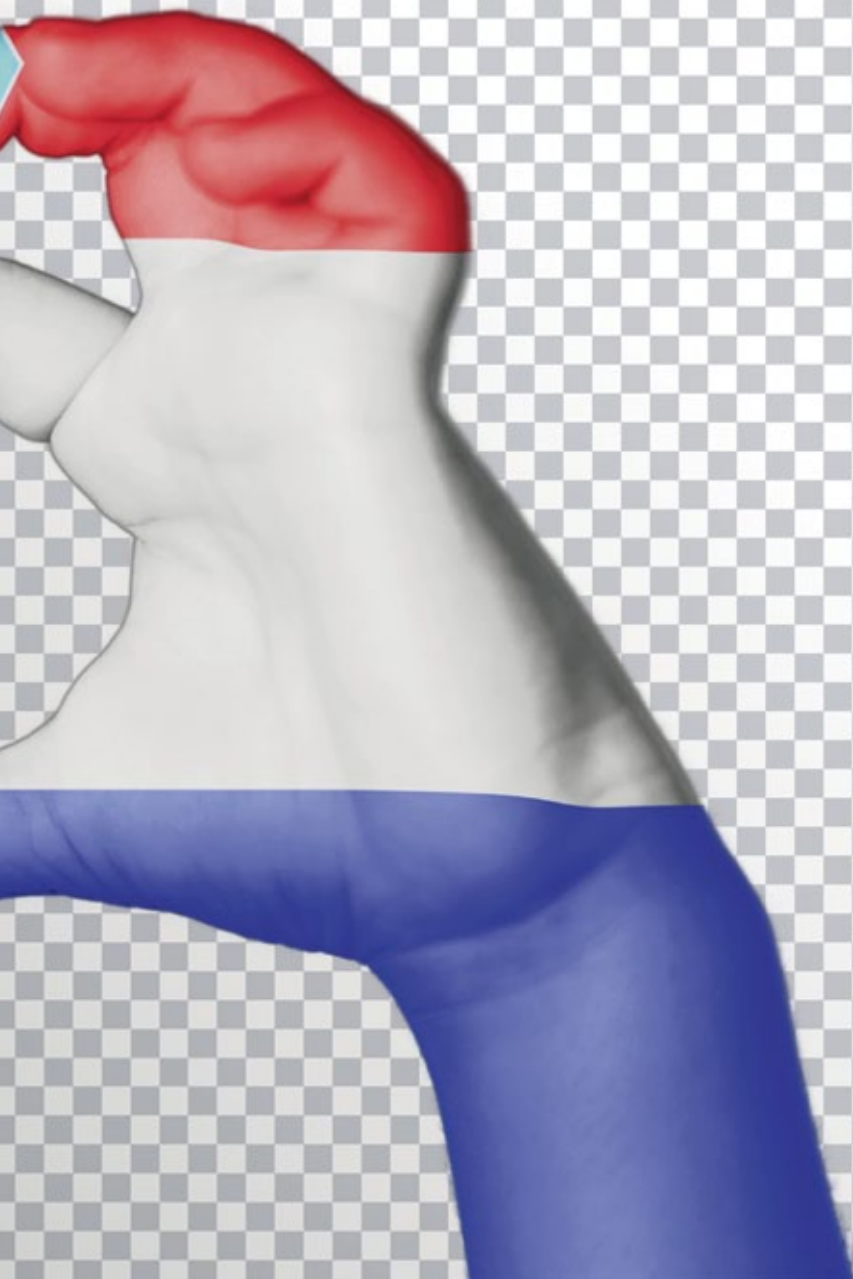
Vanja Vuksan (8. r.): *Navijači*
Mentorica: Dragica Lovrić
Osnovna škola Alojzija Stepinca, Zagreb

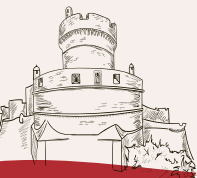
Hrvatska u srcu

(PROZA)

Karlo Fuštin (1. r.): *Cvijet za Vukovar / Vodotoranj*
Mentorice: Antonija Mamužić i Katarina Pilipac
Katolička osnovna škola, Šibenik

Lucija Prečko, 2. razred
Mentorica: Sanja Solić
Osnovna škola Gola, Područna škola Otočka
dodatna nagrada

Moj dom u domovini

Kad sam bila mala, često sam mami dosađivala raznim pitanjima.

Jednom sam pitala mamu kao je moguće da je moj dom u domovini. Mama mi je sve objasnila i odmah sam pozvala sestru da joj kažem što mi je mama rekla. A mama mi je rekla da je naš dom u domovini koja se zove Hrvatska. Sestri sam objasnila da je naš dom, jednako, naša domovina Hrvatska. Meni se sviđa živjeti u Hrvatskoj jer tu ima mnogo raznih ptica i predivnih šuma. Bila sam sretna kada mi je mama rekla da imamo uspješne nogometaše. Vrlo smo ponosni na njih i kako igraju na Svjetskom prvenstvu. Oni su naši pobjednici.

No, najviše od svega mi se sviđa što našu domovinu čuva Isus.

Mia Gajst, 3. razred
Mentorica: Anita Kapelac
IV. osnovna škola Bjelovar

Domovina u srcu

Moja domovina je Hrvatska. Mala zemlja velikoga srca, očiju mora i zelenih gora.

Domovina je u mojem srcu. Jako ju volim. Prepuna je iznenađenja. Pomalo je i tajanstvena. Prepuna je zlatnih polja, brda i dolina. Zlatna polja na vjetru se njišu, a na moru bure kišu. Domovina je puna parkova, šuma, jezera i mora. Šume su tajanstvene, pomalo i mračne, nekada i strašne. Parkove krase šareno cvijeće, cvrkut ptica i nasmijana dječja lica. More je plavo, duboko i veliko. Ribice radosno plivaju. Brodići plove, a ribari ribice love. Nekada su tužne jer misle da su ružne. Jezera su velika i mala, sretna i vesela, obasjana suncem i našim srcem.

Moja domovina zaista je prekrasna, da mogu, zagrlila bih je objema rukama bez imalo muke.

Patricija Maglić, 3. razred
Mentorica: Jelena Bosiljevac
Osnovna škola „Vladimir Nazor”, Duga Resa

Lijepa naša domovina

Naša je domovina lijepa jer u njoj teku rijeke divne, pune pjesme i veselja. U našoj domovini ima jedno malo selo koje se zove Donje Mrzlo Polje. Tu ja živim. Selo je lijepo, ima puno djece i ljudi. Kroz moje selo teče rijeka Mrežnica.

Lijepa naša domovina puna je dobrih ljudi, velikih gradova, različitih mjesta, rijeka, mora, šuma, planina i gora. Moja je domovina najljepša i sretna sam što u njoj živim.

Magdalena Nadilo, 4. razred
Mentorica: Suzana Turković
III. osnovna škola Bjelovar

Dođite u Hrvatsku!

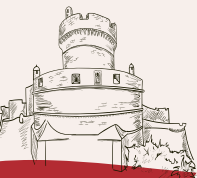
Hrvatska je prekrasna zemlja koja ima različite krajolike. Svaki kraj svoje ljepote ima.

Nizinska Hrvatska ponosi se predivnim zelenim ravnicama Slavonije i dolinama uz rijeke Savu, Dravu i Dunav. U njoj ima i brežuljaka kojima se može pohvaliti naše Zagorje. Prekrasne gore bogate šumama svakako treba posjetiti, a to su: Žumberačka gora, Ivanščica i Medvednica.

Gorska Hrvatska poznata je po Lici i Gorskom kotaru koji nude puno zimskih sadržaja jer tamo zimi ima puno snijega. Najpoznatije mjesto su Plitvička jezera koja oduzimaju dah ljepotom svojih slapova i netaknutom prirodom. Ovdje obavezno treba posjetiti Zeleni vir i Kamačnik zbog bajkovite ljepote prirode.

Primorska Hrvatska povezana je s našim prekrasnim Jadranskim morem i razvedenom obalom. Možemo se pohvaliti s više od tisuću otoka i otočića od kojih se svaki odlikuje prirodnim ljepotama. More je toplo, a plaže su prelijepo. Grad Dubrovnik je nemoguće izostaviti jer ga krasi Dubrovačke zidine koje se kupaju u prekrasnom plavom moru.

Hrvatska ima puno nacionalnih parkova i parkova prirode u kojima čovjek može odmoriti i dušu i tijelo. Naša je zemlja bogata i kulturnom baštinom. Ima puno građevina i dvoraca koji nas vraćaju u davnu prošlost.

Kad se čovjek želi malo zabaviti, može poslušati slavonski bećarac i dalmatinske šansone. Naša Hrvatska nudi i zabavne događaje kao što su Maraton lađa na Neretvi, Riječki karneval i Sinjska alka. Na svim tim događajima nude se tradicijski okusi naše domovine koje treba probati: paški sir, slavonski kulen, međimursku gibanicu, zagorske štrukle...

Dođite u Hrvatsku jer će to biti nezaboravna avantura!

Dora Tolić (7. r.): *Domoljublje*
Mentor: Ante Vlašić
Osnovna škola Žitnjak, Zagreb

Tihana Posarić, 4. razred

Mentorica: Vesna Košak

Osnovna škola Zvonimira Franka, Kutina

Moja domovina

Dom je tamo gdje su ljubav i obitelj, a domovina je mjesto u kojem smo rođeni i uključuje sve ljude koje svakoga dana vidamo i s kojima živimo. Nije važno jesmo li bogati ili siromašni, ružni ili lijepi, jedno nam je zajedničko, a to je naša zemlja. Domovinom se trebamo ponositi i voljeti je. Njezinu povijest trebamo znati te njegovati običaje.

Moja se domovina zove Republika Hrvatska, a njezini su simboli zastava trobojnica na kojoj se nalazi grb sa šahovnicom te himna, koja nosi naslov *Lijepa naša*. Naši sugrađani su ljudi koji su uvijek spremni pomoći. Ljudi puno rade, ali malo zarađuju, no svejedno su uvijek pozitivni, vedri i nasmijani. Moja domovina ima četiri zavičaja. U primorskom zavičaju nalazi se lijepo i plavo Jadransko more, koje je duboko i veliko. U gorskom zavičaju ima puno gora, planina i šuma. U nizinskom zavičaju nalaze se velike nizine i ravnice. Brežuljkasti zavičaj ima najviše stanovnika, a u njemu živim i ja. Ima puno rijeka, šuma i gradova, a najveći je grad Zagreb, koji je ujedno i glavni grad Republike Hrvatske. Moja je domovina tu od 7. stoljeća. Bio je Domovinski rat u kojem je puno ljudi i djece umrlo, a mnogo ih je nestalo i bili su mučeni. Gradove su gađali granatama, bombama i metcima. Puno je branitelja poginulo da bi obranili domovinu.

Moja je domovina najljepša zato što u njoj živim zajedno sa svojom obitelji i prijateljima. Žao mi je što sve više ljudi odlazi u druge države i gradove u nadi za boljim životom, ali nigdje nije lijepo kao u domovini u kojoj smo rođeni.

Paola Šantić (7. r.): *Moja Hrvatska*
Mentorica: Sanja Portnar
Osnovna škola Dore Pejačević, Našice

Mia Luketić, 5. razred
Mentorica: Vesna Rabak
Osnovna škola Turnić, Rijeka
dodatna nagrada

Kad domovina zagrlji dušu

Svi sveti. Ponedjeljak. Jesenski praznici. Duša puna čežnje. Iščekivanja. Odlučili smo dan provesti u šetnji obližnjom šumom. Jarke boje lišća otvaraju šarenu koprenu. Vjeverica. Skuplja zlatne jesenske plodove. Hodam. Udišem svjež zrak. Zatvaram oči. Miris svježe pečenih kestena. Čarolija jeseni. Hodanje po oblacima. Nevin pogled zalutale srne. Uživam u zvuku šuštanja lišća. Šuma je obojila svoje ruho crvenim, žutim i narančastim bojama. Slikarsko platno. Gljive – jesenje cvijeće. Lijepo poput bajke. Lice mi orosile kapljice kiše.

Počeo je puhati lagani povjetarac. Vraćamo se domu. S mirisom kestena, s košaricom gljiva. Topla peć. Uspomene. Priljubljujem lice uz prozor. Šalica toploga čaja u ruci. Hvala ti, listopade! Hvala ti, moj rodni kraju! Hvala ti, domovino, što griješ moju dušu!

Ulani Radulescu, 5. razred
Mentorica: Ivana Smolčić Padjen
Osnovna škola „Nikola Tesla”, Rijeka
1. nagrada

Božje zvijezde

Oduvijek želim izaći noću, biti prekrivena srebrnim plaštem zvijezda te prožeta mirom i pravednošću.

Usnula sam. Krišom sam se uputila do polja za koje se govori kako je toliko prostrano da mu samo Bog može vidjeti kraj. Legla sam na još mlako tlo, a prsti su mi pleli po orošenim vlatima trave. Upijala sam noćne mirise tišine i očarano promatrala nebo. Moje su oči bile opijene tisućama zvjezdica nebeskoga prostranstva.

Glas onoga za čijim odgovorom čeznem u molitvama obratio se baš meni. Isus mi je blago pripomenuo da skinem zvijezde i dodijelim ih ljudima koji ih zaslužuju i koji će znati da je to bogatstvo veće od sveg novca ovoga svijeta.

Bila sam ushićena što sam čula Njegov glas, ponosna što se obratio baš meni, ali i uplašena zbog zadatka koji mi je dodijeljen. Zašto baš ja? Što učiniti? Kome zvijezdu dati? Hoću li biti pravedna? Dugo sam razmišljala i odlučila. „Isuse, moj je narod vrijedan zvijezda! Ovdje je moj dom i svi držimo jedni do drugih”, govorila sam kao da se opravdavam. Isus je blago podigao ruku i ispružio prema meni dlan kao da je želio da prestanem govoriti. Znala sam da ima moć čitati moje misli. Tisuće svjetlucavih zvijezda sjalo je u mojim dlanovima, a ja sam ih sipala oko sebe sve dok nisam bila sigurna da su stigle baš do svakoga u Lijepoj Našoj. Beskrajna radost darivanja! Znala sam da su svi u Božjim rukama, prožeti pravednošću, mirom i dobrotom.

U sunčano jutro probudile su me bijele zrake. Moja soba, a prostranog polja nigdje. Među prstima vlati vlažne trave.

Borna Strah (3. r.): *Domoljublje je slaviti Božić!*

Mentorica: Ines Turk

Osnovna škola „Braća Radić”, Koprivnica

Chriztel Reane Aceveda, 5. razred
Mentorica: Anđelka Klemenčić
Osnovna škola Sveti Martin na Muri
3. nagrada

Domovine

Bio je 22. rujna 2020. Dan koji sam jedva čekala. Bio mi je posljednji dan na Filipinima. Živjela sam u kući s mamom, bakom i stričevima. Bilo je jutro. Vrijeme za rastanak.

Baka mi je pripremila najbolji doručak, ali to je bio zadnji bakin doručak. Sve smo spakirale, zahvalile svima i krenule na avion. Baka je jako plakala, a i moja mama. Ja nisam. Bila sam uzbuđena. Ali u isto vrijeme i prestrašena. Zašto? Grmjelo je i padala je jaka kiša. Bojala sam se da se ne sruši avion. Smirila sam se kad su nas dočekale stjuardese i kad smo krenuli prema nebu. Osjećala sam se kao u raketi. Promatrala sam svjetla na zemlji jer sam sjedila kraj prozora.

Jela sam sendvič i pila sok. Sendvič je bio jako hladan, ali ukusan. U Turskoj smo morale na drugi avion do Hrvatske. Bio je dan. Lijepo je bilo gledati oblake na nebu. Bila je to najbolja stvar koju sam vidjela u životu. Brzo smo došli u Zagreb. Kad sam izlazila iz aviona, osjećala sam se kao da silazim s tobogana. Mislila sam da sam još na Filipinima.

Kad smo mama i ja ugledale tatu, potrčale smo. Mama ga je zagrlila, vidjela sam da je i plakala. Jedva je čekala ovaj trenutak. Bila sam jako sretna. Živjet ću u Hrvatskoj, svom novom domu.

U Hrvatskoj mi se jako sviđa. Lijepi su mi gradovi koje sam već posjetila, more i hrana. Volim grah, špinat, mađarice i trokute, i goveđu juhu s rezancima. Ali svaki dan jedem i rižu. Sama skuham ako nema mame.

Smjestila sam se u Svetom Martinu na Muri i krenula odmah u školu. Mislila sam da će mi mozak eksplodirati zbog svega što je učiteljica govorila i pisala. Učiti hrvatski jezik bilo mi je i teško i lako. Lako mi je bilo izgovarati riječi, ali teško zapamtiti sve nove. Ali ipak sam brzo učila i naučila. Nakon par mjeseci svi su mi govorili da mi hrvatski jako dobro ide. Onda sam počela učiti i međimurski. Šokirala učiteljicu. Sedem, nebrem, kaj...? Volim pjevati na svim jezicima. Međimurske pjesme obožavam. *Vuprem oči...* A i njemački mi dobro ide.

S mamom govorim tagalog, i neću ga nikad zaboraviti, i engleski. U srcu nosim Filipine, ali volim i navijam za Hrvatsku.

Karlo Aščić, 6. razred

Mentorica: Marina Nejedli

Osnovna škola Mate Lovraka, Veliki Grđevac

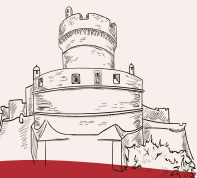
Moja domovina

Moja domovina, moja draga Hrvatska, slična je zlatu što sja, suncu što me grije, tako je mala, a u isto vrijeme tako velika i ponosna na naše drage i dobre ljude.

Krenut ću redom, ali nisam siguran mogu li vam pisati o svim njezinim ljepotama. Na spomen riječi ravnica, sjetim se plodne Slavonije. Sjetim se njezinih dugačkih oranica, kada ih gledam, čini mi se kao da gledam u beskonačnost. Njezina polja puna teškog klasja žita, koje njiše lagan povjetarac, izgledaju kao polja zlata, zlatna polja kruha. Njezine tradicije i običaji prelijepi su: bogata narodna nošnja, prekrasni konji i svatovi.

Kada čujem riječ visina, sjetim se Like i gorja, planina i brežuljaka. Naša prelijepa Dinara, naša prelijepa i visoka Dinara, izgleda poput velikog diva koji sjedi i mirno drijema. O Velebitu vam ne mogu puno pisati, samo ću reći da se njegove ljepote ne mogu opisati riječima, nego ih se mora vidjeti, doživjeti i osjetiti. Gledajući u nebo, sjetim se Istre i slikovite Dalmacije, sjetim se plavog mora, sjetim se valova koji udaraju o stijene, sjetim se hladne i jake bure, toploga juga i laganog maestrala.

Toliko je lijepa naša domovina, naša prelijepa Hrvatska.

Julija Švegović (7. r.): *Domoljublje / moj kraj*
Mentor: Darko Markić
Osnovna škola „Podolice”, Koprivnica

Dominik Bogdan, 6. razred
Mentorica: Željka Rabuzin
Osnovna škola Petrijanec

Selo bez rijeke

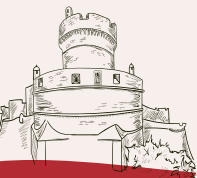
Volim Zelendvor, u tom selu me uvijek obiđe sreća. To je zbog šume koja blista od ljepote. Moje zelendvorske šume. Često je u njoj mirno i tiho, a to mi treba. Selo nalikuje raju, pravom pravcatom raju!

Rajski je i pojesti nešto u zelendvorskom restoranu. Tamo nedjeljom odemo na ručak. Restoran je produžetak šume. Dok jedemo, promatraju nas životinje, preparirane. To je malo čudno, ali ja obožavam okuse zavičaja, zavičaj općenito, ovdje pripadam, ovamo su me vratili.

U Zelendvoru sve miriše po živoj prirodi. Miriše na život. Priroda me opusti, zavede, na šumski put privuče. Tamo sam kod kuće. A onda i sunce pošalje sjaj mojoj šumi. Od sjaja i ja tamnoput zasvjetlucam poput anđela, i sretan sam. U toj šumi zaboravljam svoje tuge. Mala me stabla podsjećaju na mene malog i uplašenog, a i ona velika su nekad bila mala pa su uspjela narasti. Tako ću i ja jednog dana biti velik i hrabar.

Sa šumom razgovaram jer me dobro razumije, razumije i tetu koja se brine o meni, i mojeg psića razumije. U njoj mi ptice ponekad zapjevaju. U njoj dišem punim plućima. Živim.

A rijeka, i rijeku sam nekad volio. Sad rijeku ne volim. Ona mi je utopila mamu i tatu. Hvala Bogu da u ovom selu nema rijeke. Pitam se, ima li je u raju?

Fran Bratković, 6. razred
Mentorica: Željka Kalabek
IV. osnovna škola Bjelovar

Moja Hrvatska

Pojam domoljub dugo je vremena za mene bio nepoznat. Dok se moj djed dičio pričama iz Domovinskog rata, ja ga nisam razumio. Što je to ljubav prema domovini? Nisam znao, nisam shvatio kako netko može komad zemlje tako voljeti da bi i život dao za njega.

Nedavno je počelo Svjetsko nogometno prvenstvo u Katru. Kao sve Hrvate, i mene je uhvatila groznica navijanja za našu ekipu. Tu sam već pomalo shvatio kakva je to ljubav prema našim nogometašima, ponos kad zabijemo gol, sreća kad Hrvatska pobijedi nogometnu, suprotnu ekipu.

Prošli sam vikend s mamom i sestrom bio u Mađarskoj, u Budimpešti. Kada smo prošli granicu, uhvatio me neki strah, nesigurnost. Nitko nije znao hrvatski jezik. Pričali su nekim čudnim i pomalo zastrašujućim jezikom. Natpisi uz ceste bili su sasvim nepoznati. Osjećao sam se kao stranac. I po prvi put u životu shvatio sam što je domovina, a što domoljub. Tako mi je nedostajala moja Hrvatska, moj jezik, moji ljudi koji razumiju što im govorim. Bio sam netko nebitan i nerazumljiv. Na izletu je bilo lijepo, ali veselio sam se povratku. Kad smo prošli granicu i ušli u Hrvatsku, zrak je bio bolji, trava zelenija, život ljepši.

Volim Hrvatsku!

Ema Pajtak, 6. razred
Mentorica: Lara Furjan Kralj
Osnovna škola Vinica
dodatna nagrada

Nizina moja zlatna

Budim se. Niz moj prozor okrenut prema istoku slijevaju se zlatne zrake izlazećeg sunca. Lice mi miluju narančastožute užarene zrake, a kroz okno promatram razgranate krošnje uspavanog stabla.

Najednom pogled odluta u daljinu. Počinjem primjećivati zlaćanu prostranu nizinu. Svjetlost joj dodiruje obrasle njive, vitke kukuruze što dozrijevaju među šuštavim lišćem i razigranim zvucima vjetra. Vidim visoko stablo na kojem se nalaze jastrebovi, jedan drugoga grije. Zlatnim očima prate uzavrelo njihanje vjetra i nadaju se skorom doručku.

Sunce je počelo podizati svoju glavu iznad maglice koja se još vuče poljem. Pozlatilo je svojim sjajem pahuljaste oblake i sitne kapi rose ispred kuće. Kao zlatne iskrice pobacane na vlatima trave još titraju kapljice rose. Titrat će još kratko jer će sve toplije zrake sunca izbrisati njihov sjaj. Uspavane ceste protežu se u daljini i djeluju nedostižno, kao da hvataju teško dostupan san. Svjetlost polako osipa prozore kuća u susjedstvu, svi se polako bude. I ljudi i priroda oko mene. Tamo negdje na rubu ulice, niz brežuljak, prostire se gorostasna šuma i šalje pozdrave mojoj nizini. Kao da spušta svoja pozlaćena drvca i sa zlatnim se žitom u nizini susreće.

Lijepa je u jesensko jutro zlatna nizina što se pruža ponad moga sela. Bogatstvo moje, duša moja, nezamjenjivi pogled oka moga. Mio je glas moje majke kad mi jutrom zbori: „Dobro jutro, zlato moje! Ustani, već i sunce na nebu gori.”

Emma Kumrić (2. r.): *Ljubav*
Mentorica: Marina Mihalj
Osnovna škola Dore Pejačević, Našice

Mia Bešvir (6. r.): *Pranger na trgu*
Mentorica: Biserka Hudoletnjak
Osnovna škola Vinica

Dora Žufika, 6. razred
Mentorica: Mirela Paša
Osnovna škola Molve

Ogledalo

Bilo je to jednog predbožićnog petka na satu geografije. Učitelj me prozvao i rekao: „Dora, ti si danas na redu za odgovaranje.” Ajoj! Protrnula sam. Što ću sad? Nisam se stigla pripremati za odgovaranje. Jučer sam imala produkciju s Glazbenom školom i učila sam za ispit iz hrvatskoga jezika. Ustala sam i nisam znala gdje sam i što da govorim dok su me božićni ukrasi učionice treperenjem ohrabivali. Učitelj ozbiljnog pogleda i tamnog brka strogo mi je postavio pitanje: „Prirodne ljepote Republike Hrvatske?” Auuu, a što sad, pomislila sam. Kakvo je to pitanje, što da kažem? Nisam se mogla snaći. U glavi mi je još uvijek ispit iz književnosti. Dosjetih se! Pa o ljepotama domovine pitala je učiteljica u ispitu iz književnosti uz domoljubnu pjesmu koju smo trebali interpretirati i analizirati. Ohrabrila sam se i počela pričati. Krenula sam kako najbolje znam i umijem. Govorila sam o svemu čega se sjećam o ljepotama domovine sa sata geografije i kako ih ja vidim uz pomoć pjesničkih slika iz pjesme sa sata hrvatskoga jezika.

Zamuckujuć sam počela. Njezine listopadne i crnogorične šume su raznolike, velike i guste u svim bojama, ovisno o godišnjem dobu i kraju gdje se nalaze. One su čarobne, mogu mijenjati raspoloženja. Ponekad izgledaju ljuto, a ponekad kao da se vesele. Svi kažu da su šume „pluća zemlje”, one dišu za nas i donose svježinu domovini. Uz njih se izdižu kamene i u jesen šarene planine koje poput divova krase domovinu. Uz njih teku najljepše mnogobrojne modre rijeke u čijim se koritima ogledaju šume i planine. Prave ljepotice! S njihove druge strane prostire se sinje more okićeno svjetlećim valićima i brodicama baš kao jela za Božić. Brojni otoci

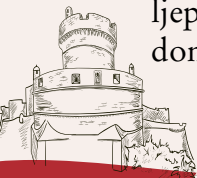

poput čuvara obale usamljeni čekaju ljeto i turiste. S druge strane planina i gora, na kopnu, prostiru se doline, polja i livade. Njihov miris širi se domovinom. Pjev ptica odjekuje čistim zrakom i plavim nebom od juga do sjevera pa k istoku i zapadu. Slavonskim žitnim poljima nema kraja. To zlatno more pšenice i suncokreta hrani nas i životinje. Mnoštvo bilja oblikuje krajolike i domovinu čini čarobnom i raznolikom. Šarama polja, livada i šumaraka stvara pravu umjetnost. Mnoštvo jezera poput očiju pretače bistru i čistu vodu, prozirno blago. Posebnost i ljepota naše domovine jesu i četiri godišnja doba. Svako malo kao da se presvlači. Dragocjenost su domovine njezini izvori vode, plina, nafte, vjetra i sunca. Uvijek se domovina brinula o stanovnicima. Sve to je domovina, ali još nešto više od toga – ljudi ju čine takvom kakva je. U Lijepoj Našoj pitomi i vrijedni, skromni i pametni ljudi uz ljepotu prirode čine bogatstvo kakvo rijetko tko ima. Takvu sliku ima samo naša domovina!

Kod riječi *slika* misli su mi zastale. Pa što ja to govorim. Bilo je kao san. Učitelj je samo mrko gledao i šutio. Dugim pogledom prostrijelio me i pitao: „Znaš li što o prirodnim ljepotama Hrvatske?” Šutjela sam, nisam ništa razumjela. Pomislih, nisam li sada o tome govorila? Činilo mi se da prolaze sati, a ne sekunde. Stavio je naočale i počeo tipkati bilješku i ocjenu u e-dnevniku. Počela sam se tresti i dobro da me poslao na mjesto jer bih se srušila.

Tada se pojavila druga briga, loša ocjena, vjerojatno jedinica. Nisam mogla dočekati da dođem kući i pogledam što je zapisao. Sjela sam i uzdahnula dok se e-dnevnik otvarao.

Iznenadjenje! Nije bilo ocjene, samo bilješka. „Dora se nije pripremila za odgovaranje iz geografije, cjelinu Prirodne ljepote Republike Hrvatske. Iznijela je neke činjenice, ali na umjetnički način. Veoma lijepo je opisala domovinu i ljepote dotičući se određenih prirodnih i geografskih pojmova, ali opisujući doživljaj ljepota, a ne spoznaje o njima. Uz ovakav pristup i veliko domoljublje, treba usvojiti i ishode zadane cjeline.”

Nisam mogla vjerovati očima. Jupiiii! Nisam dobila jedinicu, već i pohvalu, ali znam da moram naučiti to gradivo i javiti se. Ipak je ljubav prema domovini i njezinim ljepotama urodila pozitivnim rezultatom. Idem odmah naučiti sve o prirodnim ljepotama Hrvatske pa i više jer to je moja domovina. Ja sam njezino ogledalo, a ona je ogledalo mene!

Filip Bogdan, 7. razred

Mentorica: Anđelka Klemenčić

Osnovna škola Sveti Martin na Muri

Premišlovaje

Nedela. Stano sem se joko rano, kaoli sedme vure. Oblejko sem črne traperice i đeka. Onda sem se hmio i zaube opro. Po štengaj sem odišo k baki i dedju. Baka je još spola. Čeko sem pred vrotaj por minaut. Deda mi je otkleno. Skuho je baki kovo, jeo i piu svojo kovo.

Unda smo genuli... k meši, ronoj meši. Jo stojim cejlu mešu jer očem biti kulturen i pustiti stariše nek sedijo. Pod mešom mi je dosadno. V svojemo sem svejtu. Oprostite, al tak je kak je! Premišlovlem kaj bum si naručju posle meše v krčmi. Unda mi se po glovi mota moj život, dejlam dobro ili nej.

Posle meše deda se spomijna s pajdošaj, a jo čekam i gledijm kak nam Mirica i Darinka mošejo ka idemo k Čarliju na pijaču. Friško to velim dediju kaj ne bi slučajno dišli dimo.

Pri Čarliju premišlovlemo de bummo sedeli. Naručijo si ženske kovo, ja kapučino, a deda travaricu. Mirica ide po burek i klipiče v pekaro. Unda se najejmo i spominamo. O čemu? O ljudima. Znete, tračaju malo. Nem reko koga, kaj nešči ne pročita ovo i sazna. To je naša tajna.

Unda i jo dojdem na red. Pitaju me Darinka i Mirica či imam puco, a jo im navek velim isto: „Jo sem vam saom i nejmam puco.” Une dvej nigdor ne verjejo ka dečko kak jo nejma puco pa mi obično velijo: „Pa tebe bi se maorale meti rade, te lejpe rudlave losi.”

E, pazite ovo. Ve počne bitka. Kubilor. Što bu platjo? Pobjednik je un šteri prvi peneze porijne konobaru v rauku. Tak ih je lejpo gledati. Premišlovlem si kak su dobro društvo deda, Mirica i Darinka. Dugo se poznaju.

Meni vam je lejpo v taume društvu. Opče ne povedaju gluposti. No dobro, morti tu i tam.

Luka Cafuk (1. r.): Crkva
Mentorica: Nataša Brekalo
III. osnovna škola Bjelovar

Filip Kovač, 7. razred

Mentorica: Marina Nejedli

Osnovna škola Mate Lovraka, Veliki Grđevac

Pismo prijatelju iz Vukovara

Već duže vrijeme razmišljam o svom prijatelju Ivanu. Sjećam se onoga dana kada smo se upoznali na moru u Malom Lošinj. Svaki smo se dan družili, plivali i zabavljali se. Kada je odlazio, bio sam tužan jer sam znao da ga neću vidjeti godinu dana. Kako ja ove godine nisam išao na Mali Lošinj, nismo se vidjeli. Uskoro se bliži jedan bitan praznik u Hrvatskoj, koji se obilježava 18. studenoga, Dan pada grada Vukovara. Stoga sam odlučio napisati pismo svom prijatelju Ivanu.

Bjelovar, 15. studenoga 2022.

Dragi Ivane!

Nadam se da si dobro. Odlučio sam ti se javiti. Nismo se čuli već godinu dana i jako se veselim što ćeš primiti ovo pismo.

Bliži se Dan pada Vukovara pa sam mislio da se nađemo i da hodamo u Koloni sjećanja. Ja krećem autobusom ujutro u 5:30, a u Vukovar dolazim oko 8:30. Imam prijedlog da se nađemo ispred suvenirnice kod Vodotornja. Možemo onda otići do Vodotornja i sačekati kolonu. Nadam se da nećemo upasti u preveliku gužvu. U koloni idemo do groblja, gdje ćemo se pomoliti za naše branitelje. Želio bih zapaliti lampion kod središnjeg križa na Dunavu. Moj će povratak biti u kasnim poslijepodnevним satima. Ako budeš imao vremena, pozvao bih te na ručak. Znam za onaj lijepi restoran pokraj Dunava.

Nadam se da će te obradovati ovo pismo i da ćeš ga primiti prije 18. studenoga. Isto tako se nadam da ćemo se lijepo i ugodno provesti.

Tvoj prijatelj Filip

Mila Marković (2. r.): *Ljubav prema domovini*
Mentorica: Ksenija Marincel
Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića, Delnice

Dominik Lukić, 7. razred

Mentorica: Helena Malek

Osnovna škola Mate Lovraka, Veliki Grđevac

Pismo prijatelju iz Vukovara

Veliki Grđevac, 21. studenoga 2022.

Dragi prijatelju!

Dugo ti već nisam pisao, poželio sam čuti kako si i saznati pokoju novu informaciju. Prošlo je već više od godinu dana otkako sam primio tvoje posljednje pismo. Stigla je jesen, a s njom i jedanaesti mjesec. Znamo koji je najtužniji dan u tom mjesecu, a to je 18. studenoga, Dan sjećanja na žrtve grada Vukovara i Škabrnje.

Čuo sam u medijima, a već sam i prije znao činjenice o Domovinskom ratu. Grad koji je najviše nastradao u ratu, grad koji je imao velike gubitke, puno ranjenih, poginulih za koje se i danas ne zna gdje su pokopani.

U Vukovaru su mnoge građevine stradale. Danima na televiziji i u drugim medijima slušamo i gledamo o gubitcima i događajima tijekom Domovinskog rata. Navečer su često dokumentarni filmovi koje gledam s tatom. Prema Vukovaru osjećam veliku zahvalnost i poštovanje. Mi u školi svake godine u čast grada Vukovara palimo lampaše. Ovo ti pismo pišem jer želim znati kakvog si zdravlja ti i tvoja obitelj. Želim znati još jednu stvar, a to je kako ti je bilo za vrijeme rata, ima li tko da je stradao u tvojoj obitelji, kako ste to sve preživjeli? Bilo je puno stradalih obitelji, puno gubitaka, zato bismo se trebali odnositi prema njima s puno poštovanja. Zapalimo svijeću i pomolimo se za pokojne branitelje.

Mislim kako bismo se prema gradu Vukovaru, prema ljudima koji su živjeli u Vukovaru, prema braniteljima trebali odnositi s više poštovanja. Kada smo upalili lampaše, jedan moj prijatelj rekao je da mu je dosadno i da je umoran, a ja sam mu uzvratio: „Što misliš, prijatelju, kako je bilo mom prijatelju u Vukovaru?”

Primi puno pozdrava
od tvog prijatelja Dominika!

Alina Borak, 8. razred
Mentorica: Lara Furjan Kralj
Osnovna škola Vinica

Dolina sna

Postoje mnogi ljudi koji vjeruju kako je dobar život onaj započet u velikim mjestima, luksuznim kućama koje ih okružuju. Njihova se uvjerenja razlikuju od mojih jer, vjerujte mi, to se ne može nazvati dobrim životom.

Ne sjećam se kako je izgledao moj prvi korak niti kako sam se tada osjećala, ali vrlo dobro znam da sam prvi puta zakoračila nogom po hrvatskome tlu, mojoj zemlji i dolini snova. U tom selu, skrivenom granama crnogorične šume koja se prostire čitavim krajem, odrastam i živim. Od malih nogu lutam ovim krajem, poznajem napamet svaki puteljak i kamen na cesti. Ovdje udišem najsvježiji zrak, mirišem najugodnije mirise dozrelog voća na stablima i gledam najljepše zalaske sunca. Znam kako izgleda svako godišnje doba, svako ima svoju sliku. Kad zazvoni proljeće, berem visibabe i uživam u laganom povjetarcu što nježno njiše lišće stabala. Ljeti uživam ležati na tlu, na svome tlu, upijam zrake sunca i smiješim se iz meni poznatoga razloga. U jesen ubirem plodove koje mi zemlja moja pruža, a zimi sjedim na rubu prozora i uživam u pogledu na čarobne brjegove koje je zasipao snijeg.

Uživam u svakome kutku svojega kraja, naročito u onim nesavršenostima koje ga čine još posebnijim. Ovdje sam napravila prve korake, upoznala svijet oko sebe i strepim da me život ne udalji iz ovoga mjesta, moje doline sna. No, ako se i to ipak dogodi, zauvijek ću u srcu nositi sliku prozora kroz koji promatram svoju zlatnu, nezamjenjivu dolinu.

Lana Vuković (8. r.): *Simbol otpora*
Mentorica: Darija Mladin
Osnovna škola Jesenice, Dugi Rat

Tea Hegedić, 8. razred

Mentorica: Valentina Jurišić

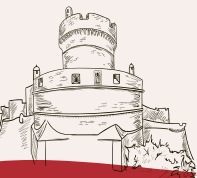
Osnovna škola Ljudevita Modeca, Križevci

Tko si ti?

Znam da si ti, ali te ne vidim. Čujem te, ali te i dalje ne vidim. Naslušala sam se raznih priča o tebi, a ja vidim samo tamu, a znam da si ti svjetlo. Ne znam hoću li te ikada vidjeti. Kada te netko spomene, ja se uzbudim. Želim te vidjeti. Osjećam tvoju toplinu oko sebe, znam da si prelijepa. Ne želim da te unište.

Ne znam što se događa; odjednom vidim zrake svjetlosti. Ja vidim, gledam u plavo nebo koje se spaja s plavim morem. Vidim sve tvoje doline i visine, gradove, sela, ljude koji se vesele i pjevaju. Zapitam se tko si ti. Jesi li ti zaista moja domovina? Nisam ni zamišljala tako lijepo mjesto kao ovo. Gledam oko sebe, divim se tim ljepotama. Želim se uvijek boriti za tebe, da te nitko ne uništi. Nažalost, nije sve tako, uvijek ima i ona loša strana. Većina ljudi ne zna cijiniti ono što im je ponuđeno pred nosom. Toliko si divna, imaš mnogo toga što druge države ne mogu ni zamisliti, a nekim ljudima ni to nije dovoljno, traže više.

Moramo se promijeniti, ne trebamo mijenjati druge, moramo promijeniti sebe nabolje. Razmišljati o posljedicama našega neodgovornog ponašanja. Trebamo svi biti sretni zbog onoga što imamo i truditi se da naša Hrvatska postane i zauvijek ostane uredno i prelijepo mjesto.

Antonio Šaban, 8. razred
Mentorica: Darija Mladin
Osnovna škola Jesenice, Dugi Rat
2. nagrada

Napokon sam posjetio Grad

... Napokon sam posjetio Grad.
Bilo je teško i čudesno.
Osjetila se tuga, ali i radost.
Miješaju se prošlost i sadašnjost.
Svako mjesto priča svoju priču, svaka priča ima svoju bol.
Iza svake boli stoji osoba.
I svaka osoba nosi svoju tugu.
Dostojanstveno.

Trpinjska cesta, groblje tenkova, mjesto koje me jako zadivilo.
Spomenik Blagi Zadri, našem poznatom junaku.
Tuga.

Vodotoranj, prepun rupa od metaka, rat se vidi u svakoj pori.
Pogled s njega isto priča neku priču. O ratu.
O miru.
O sreći.
Tuga.

Spomen groblje i Ovčara. Pogled na polje bijelih križeva.
Svaki križ – bol u srcu. Rat je stvarno najveće zlo.
Najviše dojmova donosi Bolnica. Kolika su bol i tuga tu prisutni. Toliko je stvarno kao da se sve ponovno događa.
Hvala Bogu da je rat gotov.

VARAŽDIN

Drava

BJELOVAR

ZAGREB

SISAK

KARLOVAC

Kupa

Sava

RIJEKA

KRK

PULA

ZADAR

ŠIBENIK

SPLIT

HVAR

Četina

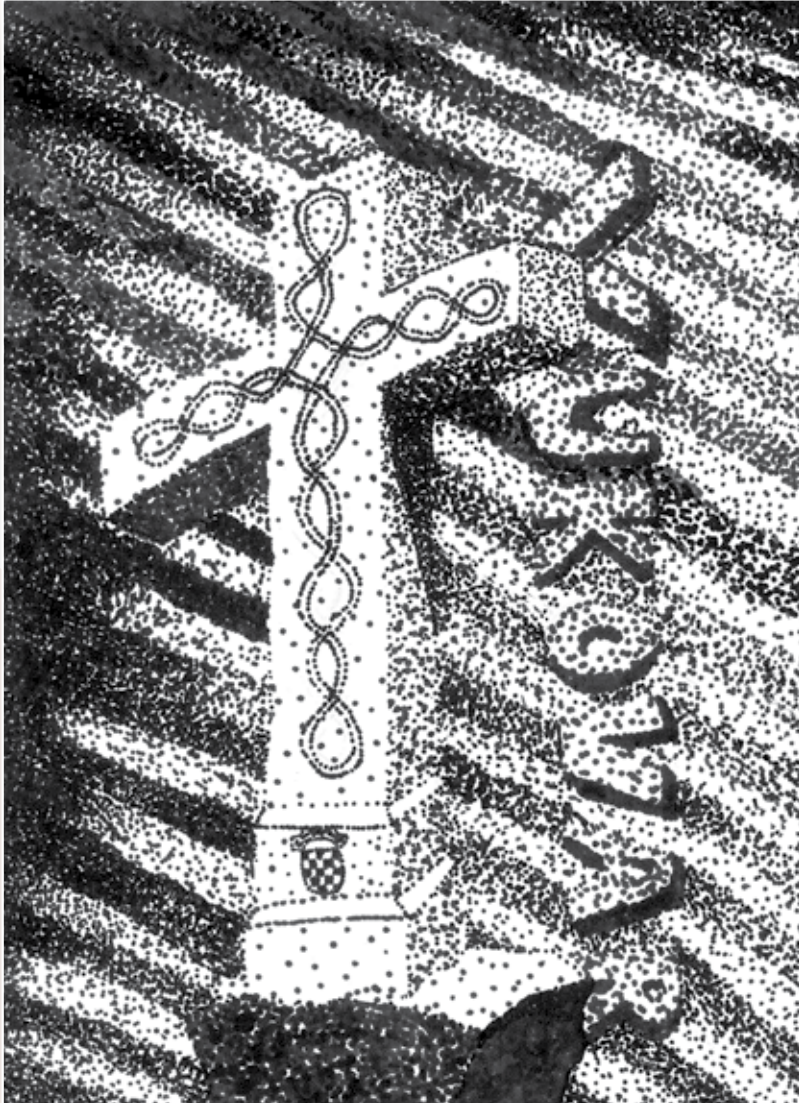
Blaženi domoljub

(IGROKAZI)

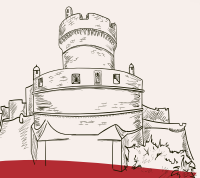

DUBROVNIK

Petra Kadić (7. r.): *Križ Vukovara*
Mentorica: Darija Mladin
Osnovna škola Jesenice, Dugi Rat

Marta Ivanković, 1. razred
Mentorica: Andrea Mikula
Osnovna škola Rovišće

Čija je kuća ljepša

Dramske osobe: vuk, krava, orao, riba i medvjed

Pet životinja našlo se na putovanju.

KRAVA: Bok!

VUK: Bok!

ORAO: Boooooook!

KRAVA: Gdje živiš?

VUK: Ja živim u dubokoj šumi. Moja šuma je najljepša.

VUK: A gdje ti živiš?

RIBA: Ja živim u moru.

KRAVA: Kakvo je to more?

RIBA: Ono je najljepše na cijelom svijetu. Plave je boje, čisto je i u njemu imam puno prijatelja.

VUK: Ja tamo nikada ne bih živio!

RIBA: Ja nikada ne bih živjela sama u tvojoj dubokoj šumi.

RIBA: Gdje ti živiš, orle?

ORAO: Ja živim između najljepših rijeka na svijetu, Save i Drave.

MEDVJED: Zanimljivo je sve što sam čuo, ali siguran sam da je moja planina Velebit ipak najljepša.

KRAVA: E, nije, nego su moji slavonski pašnjaci najljepši.

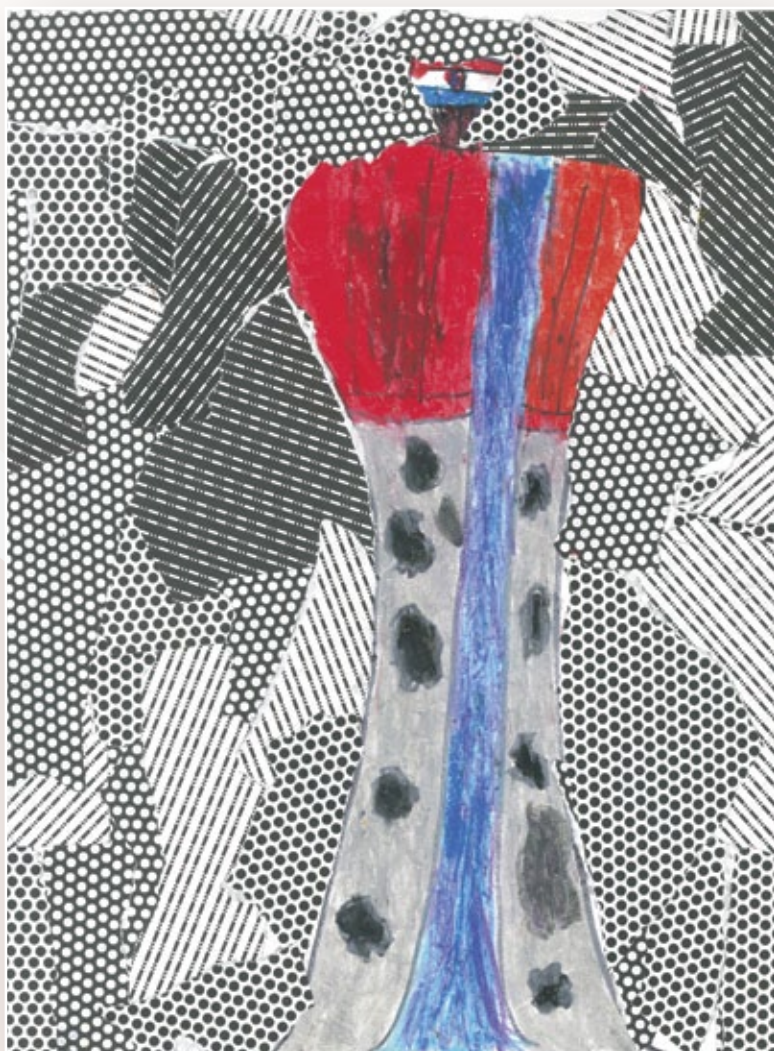
Orlu je smetala vika i svađa pa ih prekine.

ORAO: Dosta je te glupe prepirke! Gdje svi živimo?

VUK, KRAVA, RIBA, MEDVJED (*u isti glas*): Živimo u Hrvatskoj!

ORAO: Tako dakle! Sada svi znamo odakle smo. Iz najljepše zemlje na svijetu, iz naše Hrvatske!

Patrik Ferčec (3. r.): *Vodotoranj*

Mentorica: Đurđica Pošta

Osnovna škola „Antun Nemčić Gostovinski”, Koprivnica

Gabriela Tadić, 4. razred
Mentorica: Suzana Turković
III. osnovna škola Bjelovar
1. nagrada

Lastavica upoznaje Hrvatsku

Dramske osobe: pripovjedač, lastavica, galeb, Frane, Mira, Šime, Goga, golubovi, žaba, Tina, Senka, vrana, Tereza

PRIPOVJEDAČ: Došlo je vrijeme da se lastavica s juga vrati na sjever. Roditelji su joj pričali kako se ona izlegla u nekoj zemlji imena Hrvatska i da će ona znati gdje je to. Rekli su joj da ptice to jednostavno znaju. Dugo i dugo je letjela.
LASTAVICA (znatiželjno): Uh, ovaj zid mi se čini primamljiv! Sletjet ću na njega.

GALEB: Dobar dan! Ja sam galeb Frane, a tko si ti?

LASTAVICA: Ja sam lastavica Mira i vraćam se s juga. Prošlo ljetu sam se izlegla negdje u nekoj zemlji Hrvatskoj.

FRANE: U Hrvatskoj si, ali u Dubrovniku, na zidinama.

MIRA: Znaš, Frane, ovdje mi se uopće ne sviđa! Ima previše ljudi. Stalno prolaze i ne daju nam mira.

FRANE: Ja sam se na njih navikao i ne smetaju mi.

MIRA: Mislim da ću se ja malo odmoriti i nastaviti dalje jer sam sigurna da se u ovakvoj gužvi nisam izlegla. Gledaj te silne ljude i velike brodove! Ljudi iz njih samo izlaze i izlaze. Ma, idem ja! Tu se ni odmoriti ne mogu.

FRANE: A ništa, idi ća! Sretan ti put!

MIRA: E, hvala ti, Frane! Možda me put opet nanese u Dubrovnik!

PRIPOVJEDAČ: Lastavica je nastavila dalje letjeti i nakon nekoliko sati leta ugleda ona neki veliki stadion i odluči tamo sletjeti.

MIRA (*začudeno*): O, Bože, Frane pa što si me slijedio?

ŠIME: Nisan ti ja Frane, ja san ti Šime!

MIRA: Ma kako nisi Frane? Isto si galeb kao i on, a i sličite kao jaje jajetu!

ŠIME: Ja jesan galeb, ali mi je ime Šime. A di si ti upoznala Franu? I otkud ti ovdje?

MIRA: Franu sam upoznala prilikom svog dolaska s juga. Sletjela sam na nekakve zidine u Dubrovniku. Mislim, tako mi je Frane rekao.

ŠIME: A kako se ti zoveš i di si zapravo pošla?

MIRA: Zovem se Mira i došla sam u Hrvatsku jer sam se tu izgleda prošle godine, a s roditeljima sam pred zimu otišla u toplije krajeve, na jug. Tražim svoj dom.

ŠIME: A tako znači, ti si selica.

MIRA: Da. A gdje sam to ja? Čini mi se kako ovdje ima više ljudi nego tamo na onim zidinama u Dubrovniku.

ŠIME: U Splitu si, na stadionu Hajduka i danas ti se igra vrlo važna nogometna utakmica, s Dinamom.

MIRA (*razočarano*): Ajme, ni ovdje neću imati mira! Idem ja dalje. Veliki pozdrav, Šime!

ŠIME: 'Ajde, bok i sritan ti put!

PRIPOVJEDAČ: Lastavica Mira nastavila je svoj put. Nakon nekoliko sati ugledala je nestvarnu ljepotu punu zelenila, cvijeća i vode tako neobično plave boje kakvu nikada u životu nije vidjela. Jedva se odlučila gdje bi sletjela da se malo odmori.

MIRA: Ups! Oprosti, nisam te vidjela! Mogu otići ako želiš.

GOGA: Ma ne! Ostani, ima dovoljno mjesta za obje! Ja sam sjenica Goga, a ti?

MIRA: Ja sam Mira, lastavica. Goga, a kamo sam to sad ja došla?

GOGA: Došla si u jedan prekrasan nacionalni park. Zove se Plitvička jezera.

MIRA: A zašto tu voda izgleda kao da pada? Što je to?

GOGA: To su, Miro, slapovi kojih na Plitvičkim jezerima ima puno, a najveći od njih čak je 78 metara visok i zove se Veliki slap. U sklopu Plitvičkih jezera ima 16 manjih jezera.

MIRA: Ovi zvukovi koje voda proizvodi, stvarno su umirujući. Mislim da ću ostati cijelu noć ovdje da se odmorim.

GOGA: Da, to je zaista umirujuća glazba.

MIRA: Ali i ovdje ima puno ljudi kao i u Dubrovniku i Splitu.

GOGA: Da, ima. A tijekom ljeta užasna je gužva.

MIRA: Jesu li ti ljudi ovdje i po noći ili se može mirno spavati?

GOGA: Može se mirno spavati.

MIRA: Pa, hajdemo onda na spavanje.

PRIPOVJEDAČ: Goga i Mira su zaspale, a ujutro su ih probudile zrake sunca koje su obasjavale jezera.

MIRA: Ovdje je kao u bajci, ali ja ne osjećam da pripadam tu, pa ću nastaviti dalje letjeti. Veliki pozdrav, Goga, i hvala ti što si mi dozvolila da prespavam!

GOGA: Hvala tebi na društvu i sretan ti put! Želim ti da što prije nađeš svoje mjesto.

PRIPOVJEDAČ: Opet je Mira letjela nekoliko sati. Kad se umorila, sletjela je na visoki toranj crkve.

MIRA: Dobar dan! Ja sam lastavica Mira. A vi ste ekipa...?

GOLUBOVI: Mi smo golubovi, i to ne bilo kakvi golubovi. Mi smo gradski golubovi.

MIRA: A gdje sam ja to, dragi prijatelji golubovi?

GOLUBOVI (*začudeno*): Pa kako gdje si? U glavnom gradu Hrvatske si, u Zagrebu, na vrhu zagrebačke katedrale. Vidiš, tu ti je najljepši pogled na grad i okolicu.

MIRA: Da, pogled je odličan i vidi se puno toga, iako ne znam što je to sve.

GOLUBOVI (*pokazuju*): E, tu vidiš Sljeme, Trg bana Jelačića, crkvu sv. Marka, park Zrinjevac, Kamenita vrata, Grički top, uspinjaču...

MIRA: Ajme, dosta, molim vas! Umorila sam se od samog slušanja vašeg nabrajanja. Znaete što? Hvala vam na ljubaznosti, ali odoh ja dalje.

PRIPOVJEDAČ: Odletjela je Mira dalje i ugledala prekrasnu prirodu. Odlučila je kratko pristati jer je osjećala da to ipak nije mjesto na kojem bi trebala ostati.

MIRA: Dobar dan, ja sam ptica lastavica i zovem se Mira. A što si i tko si ti?

ŽABA: Ja sam žaba Tina.

MIRA: Zaista si neobična. Prvi put razgovaram s nekim tko nije ptica.

TINA: A što ti radiš tu? Jesi li možda zalutala?

MIRA: Tražim svoje rodno mjesto, ali u srcu ne osjećam da tu pripadam. Gdje sam ja sad?

TINA: Ti si sada u Lonjskom polju.

MIRA: Polju? Zar u polju ima vode?

TINA: Ima, ima! Znaš, voda nestane ljeti pa se ova močvara pretvori u polje. Ali znaš, Mira, ovdje je zaista prekrasno. Ima jako puno biljaka, životinja, kukaca, ptica. Svidjelo bi ti se tu živjeti.

MIRA: Mislim da ću ovdje prespavati i ujutro nastaviti dalje. Naravno, ako se slažeš da ostanem tu.

TINA: Naravno da možeš ostati, ali te moram upozoriti na nas žabe. Mi ti noću puno krekećemo.

PRIPOVJEDAČ: Mira je ostala prespavati, ali se od žaba nije uspjela baš naspavati.

MIRA: Veliki pozdrav, Tina, i do nekog drugog puta. Idem sada dalje. Bok!

TINA: Sretan ti put, Mira! Navrati kad god želiš!

PRIPOVJEDAČ: Mira je opet letjela satima i sletjela na most na kojemu je sreća vrapca.

MIRA: Dobar dan! Ja sam Mira. A ti?

SENKA: Ja sam Senka i inače sam iz roda vrabaca.

MIRA: Bok, Senka! Molim te, možeš li mi reći gdje sam ja sada?

SENKA: Sada si na mostu u Osijeku koji je sagrađen preko rijeke Drave, a povezuje dvije strane grada. A zašto si ti došla ovamo?

MIRA: Tražim svoje rodno mjesto koje je tu negdje u Hrvatskoj, ali ne znam gdje. Mogu samo reći da to nije Osijek.

SENKA: O, baš mi je žao! Osijek je zaista jako lijep grad. Najviše volim otići u Zoološki vrt ili u Tvrđu.

MIRA: Ima previše ljudi. Ne bih ovdje živjela. Ali da, grad i pogled su zaista prekrasni.

SENKA: Da, da! S mosta je stvarno lijep pogled. Volim gledati i brodove koji idu Dravom pa se ponekad i povezem malo da si skratim put. Gle, ide splav! Hoćeš li isprobati jednu vožnju?

MIRA (*oduševljeno*): Ma, može! Naravno da hoću!

PRIPOVJEDAČ: Odletjele su Senka i Mira na splav i malo se vozile, a onda je Mira poletjela.

MIRA: Pozdrav, Senka! Osjetila sam kojim bih putem trebala krenuti da pronađem svoj dom!

SENKA: Pozdrav! Pozdrav! Doviđenja!

PRIPOVJEDAČ: Mira je letjela nebom i učinilo joj se kako leti u krivom smjeru, ali ju je nešto jednostavno vuklo i vuklo da nastavi dalje letjeti. Bila je umorna i odlučila je sletjeti.

MIRA: Dobra večer! Ja sam lastavica Mira. Jako sam umorna. Mogu li se tu odmoriti, ako nemaš ništa protiv?

VRANA: Dobra večer! Ja sam vrana Tereza. Odmori se pa ćemo ujutro razgovarati.

PRIPOVJEDAČ: Mira je brzo zaspala i ujutro, kada se probudila, ugledala je sa svoje desne strane poznati balkon i morala je tamo poletjeti. Kada je sletjela, osjetila je da tu pripada. Za njom je doletjela i Tereza.

TEREZA: I, Miro, otkud ti ovdje? Znaš, prošlog proljeća sam ovdje upoznala jedan par lastavica i imali su samo jedno jaje koje su neopisivo pažljivo čuvali.

MIRA: S obzirom da se ovdje osjećam kao kod kuće, mislim da je baš ovo moj dom i da sam upravo ja to jaje koje je bilo u onom tamo desnom gnijezdu.

TEREZA: Moguće, moguće!

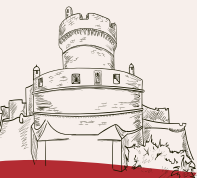
MIRA: Možeš li mi, molim te, reći gdje sam ja to?

TEREZA: Ti si u samom centru Bjelovara. Nalazimo se na balkonu Narodne knjižnice „Petar Preradović”. Vidiš, tamo je i katedrala sv. Terezije po kojoj sam ja dobila ime.

MIRA: Da, sigurna sam da sam se ovdje izlegla. S ovog sam balkona vježbala letenje. Jupi! Napokon sam stigla kući!

TEREZA: E pa, dobro došla, draga moja! A sada se baci na posao. Moraš popraviti svoje gnijezdo, malo se oštetilo ove zime dok vas nije bilo.

PRIPOVJEDAČ: Mira se sva sretna bacila na uređenje gnijezda. Napokon joj je srce bilo na mjestu.

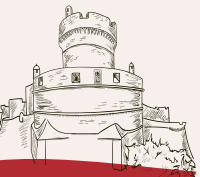

Marija Bukvić (7. r.): *Moj ponos*
Mentorica: Sanja Portnar
Osnovna škola Dore Pejačević, Našice

Luka Kalanjoš (6. r.): *Domoljublje*
Mentorica: Ida Domišljanović
Osnovna škola Kuršanec, Čakovec

Mihael Topljak, 4. razred
Mentorica: Suzana Turković
III. osnovna škola Bjelovar

Ljepote Hrvatske

Dramske osobe: kuna zlatica, sredozemna medvjedica, lički medvjed

Jednoga poslijepodneva na čaju su se našli kuna zlatica, lički medvjed i sredozemna medvjedica te su započeli razgovor o ljepotama svojih zavičaja.

KUNA ZLATICA (*raspoloženo*): Ekipo, baš sam razmišljala neki dan kakvi smo mi sretnici što živimo u ovoj prelijepoj državi Hrvatskoj! Volim kročiti po zelenim travkama prostranih ravnica uz koje teku bujne i moćne rijeke. Prekrasna je ta moja nizinska Hrvatska!

SREDOZEMNA MEDVJEDICA: Ja sam isto razmišljala kako je lijepa naša obala i naše Jadransko more. Volim se sunčati i spavati na kamenju uz morske špilje, a još se više volim nakon toga osvježiti u moru, zaplivati, roniti i istraživati nestvarno lijep morski svijet.

LIČKI MEDVJED: Jeste li vidjeli kako je moj dom u gorskoj Hrvatskoj malen, ali ima velike planine s čijih se vrhova vidi cijela naša Hrvatska? Najviše volim posjetiti svoju braću u Kuterevu. A još kada nam padne snijeg, obožavamo se koturati po njemu, a onda se zavući u brlog i zadrijemati.

KUNA ZLATICA: Kada dođete k meni u goste, ja ću vas počastiti slavonskim kulenom i čvarcima, pripremit ću puricu s mlincima, a za desert samoborske kremšnite. Ići ćemo se

pomoliti u Mariju Bisticu, a zatim ćemo obići prekrasan dvorac u Trakošćanu. Da malo protegnemo noge, prošetat ćemo se po parku prirode Papuk. Krenut ćemo dalje prema Slavoniji, da se poklonimo gradu heroju Vukovaru.

SREDOZEMNA MEDVJEDICA (*veselo*): To zvuči baš zanimljivo! Ali, kada vi dođete k meni u goste, krenut ćemo na izlet u Nacionalni park Brijune. Ručat ćemo istarske fuže s tartufima. Popet ćemo se poslije na najviši vrh Hrvatske na Dinari da se malo razgibamo. Skoknut ćemo do Zadra, da zapjevamo uz morske orgulje i zaplešemo uz *Pozdrav suncu*. Iznajmit ćemo brodić da možemo obići sve naše otoke, jest ćemo ribu s gradela i pijuckati vino. Na kraju ćemo prošetati po Dubrovačkim zidinama. A ako budemo imali sreće, možda postanemo glumci u seriji *Igre prijestolja*.

Na to se svi prijatelji nasmiju.

LIČKI MEDVJED (*razdragano*): Kod mene ćemo u gorskoj Hrvatskoj planinariti, a kada padne snijeg, morate pripremiti sanjke i skije pa zabavi neće biti kraja! Nakon napornog dana, jest ćemo basu, svježu pastrvu i pole od krumpira. A poslije ćemo se zagrijati uz šalicu kuhanog vina.

Njih troje se zamisle te se počnu dogovarati kako će se na kraju zabaviti.

KUNA ZLATICA: Na kraju, trebamo se i zabaviti! Idemo u Bjelovar na Terezijanu, tamo je odlična zabava. Moramo u Križevce na Spravišće, u Đurđevac na Picokijadu. A jako je zanimljiv i Renesansni festival u Koprivnici. Trebali bismo poslušati narodne pjesme na Vinkovačkim jesenima.

SREDOZEMNA MEDVJEDICA: Nakon što napunimo baterije slušajući klapske pjesme i Melodije Istre i Kvarnera, otići

ćemo na omiški Plivački maraton, Maraton lađa na Neretvi i na Rafting na Cetini.

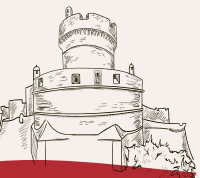
LIČKI MEDVJED: Kod mene ćemo se zabaviti na Gospićkom glazbenom ljetu, biciklirati uz Gacku i obići Teslinu rodnu kuću.

KUNA ZLATA, SREDOZEMNA MEDVJEDICA, LIČKI MEDVJED (*u isti glas*): Hrvatska je predivna! Divan je svaki njezin kutak i posebnost. Hrvatska je najljepša zemlja na svijetu!

Hana Dujmović (4. r.): *Hanin Vatreni san*
Mentorica: Stanislava Bakić
Osnovna škola Ive Andrića, Zagreb

Martina Kušinec, 7. razred
Mentorica: Andrijana Kušinec
Osnovna škola Vinica

Srcce vatreno

Dramske osobe: mama

tata

kćeri Lucija i Katarina – pohađaju osmi razred

sin Luka – pohađa sedmi razred

sin Ivan – pohađa peti razred

baka

Obitelj se okupila u dnevnoj sobi. Svatko zauzima svoj položaj na trosjedu ili dvosjedu i vrećama za sjedenje. Svi s nestrpljenjem čekaju utakmicu Hrvatska – Brazil. Baka Marija sjedi sa strane na svojoj fotelji, uzima u ruke krunicu i priprema se na molitvu.

Svi članovi obitelji obučeni su u crveno-bijele kockice, a u rukama imaju različite navijačke rekvizite. Čak je i mama stavila pregaču s crveno-bijelim kockicama.

U zadnji čas dolaze Lucija i Katarina iz škole.

KATARINA i LUCIJA (*ulaze u sobu, ne pozdravljaju i ushićeno pitaju*): Je l' počelo? Je l' počelo?

LUKA (*uzbuđeno*): Nije još. Taman ste stigli na vrijeme.

LUCIJA (*zadovoljno*): Evo, jedva smo stigle.

KATARINA (*ljutito*): Ova profa iz fizike htjela nas je zadržati u školi.

LUCIJA (*također ljutito*): Ama baš svi su pustili da idemo gledati utakmicu, jedino je fizičarka komplicirala da budemo u zaostatku s gradivom.

KATARINA (*odmahuje rukom*): Baš me briga, Lucija i ja smo otišle sa sata. Ne možemo propustiti tu nogometnu utakmicu.

LUCIJA: Pa znaš da ona ne voli sport.

KATARINA: Samo fizika, fizika i fizika.

LUCIJA: Pa i nogomet je fizika?

TATA (*uključuje se*): Imate pravo! Kojom brzinom leti lopta prema голу dok Modrić puca penal?

KATARINA (*zabrinuto*): Mama, ako nas zapiše, budeš nam opravdala?

MAMA (*brižno*): Nije lijepo da ste otišle samo tako bez dozvole, ali kad je Hrvatska u pitanju, sve ćemo srediti.

LUCIJA (*grli mamu*): Hvala ti, mama!

KATARINA (*ushićeno*): Sve za Hrvatsku! Hvala ti, mama! (*pjeva*) Ale, ale, ale ale...

IVAN I LUKA (*pridružuju im se*): Ale , ale, ale, ale, ale... Hrvatska! Hrvatska!

TATA (*zabrinuto*): Teško će danas biti. Pa Brazil je favorit ovog prvenstva. Ne znam kako ćemo uspjeti. Brazilci su ipak prejaki.

IVAN (*ohrabrujuće*): Vidjet ćeš tata da budemo mi njih nalupali.

LUKA (*obraća se baki*): Bakice, ti lijepo moli za naše nogometaše.

BAKA: Pa vidiš Luka što držim u ruci. (*diže krunicu*) Naravno da se molim.

KATARINA: Negdje sam pročitala da Dalić uvijek uz sebe nosi krunicu i uvijek se prije utakmice pomoli.

MAMA: Zato je tako smiren.

IVAN: A i mi smo danas na satu vjeronauka molili za naše Vatrene da im Bog dade snage, hrabrosti i da izdrže cijelu utakmicu. Vjeroučiteljica je rekla da će Bog uvijek pomoći onima koji ga mole za pomoć.

LUKA: Pa ja znam da ga naši nogometaši mole za pomoć.

KATARINA: Da, zar ne vidiš kako se križaju i dižu ruke i pogled prema nebu?

MAMA: Da, vidite, ne srame se svoje vjere, već je javno svjedoče i pokazuju da su vjernici.

IVAN (*pjeva*): Bijelo-crvena polja hrvatska
Na dresu sjete me da ja volim te.
Igrajte za nju, našu voljenu.
Nek jače kuca to srce vatreno.

TATA (*upozorava*): Tiho! Sada počinje himna!

SVI (*ustaju i zdušno pjevaju*): Lijepa naša domovino,
Oj junačka zemljo mila,
Stare slave djedovino,
da bi vazda sretna bila!
Mila, kano si nam slavna,
Mila si nam ti jedina.
Mila, kuda si nam ravna,
Mila, kuda si planina.

IVAN (*glasno i ushićeno*): Idemoooooooooo, Hrvatska!

LUKA (*još glasnije*): Idemoooooooooo! Hrvatska! (*maše zastavom*)
Hrvatska! Hrvatska!

SVI (*zdušno navijaju i bodre Vatrene*): Idemo, Vatrene! Hrvatska!
Hrvatska!

MAMA (*nemirno ustaje pa sjeda, odlazi u kuhinju pa se opet vraća*):
Ja to ne mogu gledati. Previše je stresno za mene. Ne mogu
više tu sjediti i gledati. (*Ponovno odlazi u kuhinju pa se
vraća, pa opet odlazi i ponovno se vraća.*)

KATARINA (*pomalo ljutito*): Mama, ma daj ne hodaj amo-tamo.
Onda sjedi tu s bakom i moli krunicu.

LUCIJA: Da, da, moli da naši pobijede.

MAMA (*nestrpljivo*): Ne mogu sad tu sjediti, moram sada nešto
raditi. (*Odlazi.*)

Tijekom utakmice svatko na svoj način navija i bodri Vatrene. Svaki put kada je neka prilika, toliko su glasni da mama dolazi i ispituje je li bio gol.

MAMA (*znatiželjno*): Koliki je rezultat?

TATA: Još uvijek 0 : 0.

LUKA (*zabrinuto*): Još malo i gotova je utakmica. Ako sad ne daju gol, idu produžetci.

BAKA (*zabrinuto*): Jadnici, pogledajte kako su svi mokri. Non-stop trče. Pitam se je l' mogu tako dugo trčati? Baš su veliki patnici. Pa ja budem pet krunica izmolila koliko ta utakmica traje. Dragi Bože, daj im snage i da daju bar jedan gol.

I eto gol je tu, ali u mreži Hrvatske. U zadnjoj minuti prvog produžetka Brazilci su zabili gol. Svi se ljute i pokunjeno komentiraju.

KATARINA (*ljutito*): Sad smo gotovi...

IVAN (*zabrinuto i pomalo ljutito*): Baka, pa ti si sad za Brazilce izmolila gol.

LUCIJA (*obeshrabrujuće*): Nema nam spasa, ipak su Brazilci jači od nas...

LUKA (*optimistično*): Daj, Lucija, budi tiho, ništa još nije gotovo.

TATA (*obeshrabrujuće*): Teško, teško... (*samo da ne zaplače*) Teško ćemo se izvući.

Nedugo zatim lopta je završila u brazilskoj mreži i dnevnom sobom prolomio se vrisak.

SVI: Gooooooooool, gooooooooool, gooooooooool, gooooooooool!

IVAN (*ushičeno*): Petković je zabio gooooooooooooooooool!

LUKA (*uzbuđeno*): Toooo, Petkoviiviiiiiiiiiiić!

TATA (*ushičeno i radosno*): Toooooooooooooooooooooo, gooooooooool!

MAMA (*ushičeno i radosno*): Tooooooooooooooooooooo! Bravo, naši!

KATARINA (*ushičeno i radosno*): Jeeeeeeeeees, jes, jes, jes!

LUCIJA (*optimistično*): Ajmo, Vatreni, po pobjedu!

BAKA (*diže se iz fotelje podiže ruku držeći krunicu u zrak i glasno viče*): Hrvatska, Hrvatska!

LUKA (*optimistično*): A sada samo hrabro dalje.

TATA (*ushićeno*): Ajmo, Vatreni!

Nakon nekog vremena cijela obitelj sjedi na svojim mjestima i svi sa sklopljenim rukama očekuje izvođenje penala. Poslije svakog gola čuju se povici, pljeskanje, a obrana penala izaziva još jače ovacije. Četvrti brazilski nogometaš izvodi penal i pogađa stativu.

SVI (*radosno i ushićeno*): Toooooooooooooooooo, goooooooooooooooooo!

Bravo! Bravo!!!! Hrvatska je pobijedila Brazil!

LUKA (*ushićeno*): Bravo, Vatreni!

IVAN (*zadovoljno*): Jesmo ih nalupali.

TATA (*ushićeno*): Nisam se nadao, ali, dečki, svaka vam čast.

BAKA (*sklopljene ruke uzdiže prema nebu*): Bože, hvala ti što si uslišao moje molitve!

MAMA (*zahvalno*): Hvala ti, Bože! (*sklapa ruke i podiže pogled prema gore*)

LUKA (*započinja pjesmu i svi mu se pridružuju glasno pjevajući*):

Ima jedna zemlja mala

Sada svatko za nju zna!

Ono što je bio Brazil,

To je sada Hrvatska, Hrvatska!

Neka pati, koga smeta

Hrvatska je prvak svijeta,

Neka samo suze rone

Mi imamo šampione!

Magdalena Nadilo (4. r.): *Vukovarski Vodotoranj*
Mentorica: Suzana Turković
III. osnovna škola Bjelovar

Karla Stilinović, 7. razred
Mentorica: Đurđica Luketić
Osnovna škola dr. Jure Turića, Gospić
dodatna nagrada

Putovanje u prošlost

Dramske osobe: učiteljica, Josip, Uredna Vila

UČITELJICA: Sat je završio. S gradivom smo gotovi. Za domaću zadaću napišite sastavak o kratkoj povijesti škole. Naslov možete sami dati. Temu sam vam zadala.

JOSIP: Učiteljice, čeka li nas sutra, također, ispit iz matematike?

UČITELJICA: Ne brinite se, dobrom organizacijom sve ćete stići.

JOSIP: A koliko stranica mora imati sastavak?

UČITELJICA: Jedna je dovoljno.

JOSIP: Uhhhh, svaki dan neka zadaća...

Josip dođe kući, legne i zaspi.

UREDNA VILA: Bože, što je ovo? Ovakvu katastrofu vidjela nisam nikad. Povijest škole... čini se zanimljivim. Zašto se on ne bi odmorio u čarobnom svijetu sna? Ja ću mu pospremiti sobu. Jožek! Božek! Odvedite ga u svijet snova. Jedan, dva, tri, odvedite ga vi.

PRIPOVJEDAČ: Josip je spavao kao top, ničemu se nije nadao. Nakon nekog vremena probudio se.

JOSIP (*zijeвне*): Gdje sam ja to?

UREDNA VILA: U Gospiću, Josipe, u svojoj sobi, moraš napisati sastavak, samo te podsjećam.

JOSIP: Uredna Vilo, uštipni me, molim te!

UREDNA VILA: Josipe, kreni s radom, samo odugovlačiš...

JOSIP: Stvarno se moram primiti posla! (*Pusti suzu.*)

UREDNA VILA: Ja, Uredna Vila, odlučila sam pospremiti tvoju sobu. Ne volim kaos. Teško se snalaziš. Treba ti red i mir.

JOSIP: U pravu si, Uredna Vilo! Hvala ti do neba!

JOSIP (*piše*): Početak osnovnog školstva u Gospiću počinje 1766. godine. Broj učenika varirao je do početka Domovinskog rata. Tako je 1970. godine u dvije gospićke osnovne škole bilo 1893 učenika. Te godine škola dobiva ime po hrvatskom književniku i pedagogu dr. Juri Turiću. Dan škole obilježavamo na dan njegova rođenja. Moja škola...

PRIPOVJEDAČ: Nakon što je sastavak djelomično napisao, a temu istražio, trgnuo se iz sna i skoro pao u nesvijest. Shvatio je, baš kao i Koko, da je sve bio samo ružni, bezobzirni san. Nimalo plemenit za jednog dvanaestogodišnjaka.

Helena Baneković, 8. razred
Mentor: Tibor Martan
Osnovna škola Visoko
2. nagrada

Blaženi domoljub

Dramske osobe: Anabela – učenica osmog razreda
Laura – njezina prijateljica
lipa – neobično stablo koje govori

Mjesto radnje: školsko dvorište

Vrijeme radnje: sadašnjost

Na sceni na klupi sjede dvije djevojčice. Podalje njih stoji lipa ukrašena zelenim trakama. Lagano se njiše. Djevojčice razgovaraju.

LAURA (*važno*): Nemoj se brinuti! Zadatak se čini lagan i zanimljiv!

ANABELA (*tužno*): Volim crtati, a crtanje nije zadatak!

LAURA (*važno*): Imamo dovoljno vremena da napravimo zadatak!

ANABELA (*tužno*): Kako ćemo pronaći biljku koja može predstaviti neku osobu i njezinu ljubav prema našoj domovini!? Biljke ne govore! Zar si to zaboravila?

LAURA (*važno*): Maramo samo malo istražiti na internetu ili pitati knjižničarku u knjižnici. Ona uvijek nađe odgovor na svako pitanje.

ANABELA (*tužno*): Kraj tjedna će brzo doći. U petak moramo prezentirati rezultate našeg istraživanja. Ne želim razočarati vjeroučiteljicu! Stvarno ne znam koju biljku i koju osobu da odaberemo!

LAURA (*radosno*): Ovo lipa izgleda zanimljivo! Predlažem da izaberemo baš nju!

ANABELA (*tužno*): Misliš da je to dobra ideja?

LAURA (*važno*): Ona je stara sigurno više od stotinu godina. Sigurno postoje zanimljive priče o njoj! Možda je lipu zasadila neka lijepa princeza ili hrabar vitez!

ANABELA (*tužno*): A kako ćemo to saznati?!

Lipa sa scene oživi i lagano priđe djevojčicama.

LIPA (*radosno*): Ja ću odgovoriti na tvoje pitanje!

LAURA (*iznenađeno*): Lipa je oživjela! Poslušaj, ona govori!

ANABELA (*iznenađeno*): To je nemoguće!

LIPA (*blago*): Bogu nije ništa nemoguće, nikada to nemojte zaboraviti! On me oživio da vam ispričam svoju priču.

ANABELA (*tužno*): Trebale smo odmah zatražiti njegovu pomoć! Trebale smo znati da će on pomoći!

LAURA (*radoznalo*): Jako sam nestrpljiva! Molim te, ispričaj nam svoju priču!

LIPA (*blago*): Prije nekoliko stoljeća živio je jedan izniman čovjek. Rođen je u Trogiru kao Augustin Kažotić. Bio je radoznalo dijete i roditelji su ga jako voljeli.

ANABELA (*znatiželjno*): A on, je li volio prirodu i biljke?

LIPA (*blago*): Volio je šetnju poljem. Posebno je volio stabla lipe.

LAURA (*znatiželjno*): Zašto?

LIPA (*blago*): Lipe su oduvijek ljudi smatrali svetim drvećem. Naš cvijet je ljekovit, a deblo meko i iz njega se izrađivalo kolijevke za malenu djecu. Ispod naših grana svećenici su slavili i svete mise.

ANABELA (*oduševljeno*): Augustin je bio ekolog!?

LIPA (*blago*): Bio je dominikanac i zagrebački biskup.

LAURA (*važno*): Onda je sigurno imamo mnogo posla?

LIPA (*blago*): Imao je, ali nikada nije zaboravio na svoje drago drveće. Molio je ljude da sade naše mladice na svoje trgove, uz svoje crkve i groblja. I danas još ponosno stoje i žive lipe koje su zasađene po njegovoj želji.

ANABELA (*znatiželjno*): Zar je dao i tebe posaditi?

LIPA (*blago*): I ja sam sama zasađena njegovom rukom.

LAURA (*znatiželjno*): Augustin je vaš zaštitnik?

LIPA (*blago*): Tako je, ali bio je on i veliki zaštitnik djece. Pomagao je djeci da nauče čitati i pisati. Tražio je od učitelja da od siromašnih učenika ne uzimaju novac za svoju plaću. U Augustinovo vrijeme djeca su jako teško živjela. Vladalo je siromaštvo. Živjelo se u drvenim kolibama sa slamnatim krovovima. Djeca su bila gladna i nisu imala dovoljno vode za pranje.

ANABELA (*znatiželjno*): Kako im je Augustin pomagao?

LIPA (*blago*): Dao je kopati i graditi bunare kako bi svatko od djece do odraslih mogao doći do čiste i pitke vode. Dao je napraviti i priručnik o važnosti higijene tijela po uzoru na priručnike iz drugih zemalja.

LAURA (*ushćeno*): Biskup je bio pravi učitelj!

ANABELA (*ushćeno*): Znao je da zdravlje uz vjeru najveće bogatstvo!

LIPA (*važno*): U pravu si! Augustin je poticao naše pretke da sade ljekovito bilje i da njime liječe bolesti tijela dok je on pokušao liječiti njihove duše i srca Božjom riječi.

LAURA (*ushćeno*): Biskup je bio pravi svetac!

LIPA (*pomalo tužno*): Još uvijek je blaženik, ali na vama je da ga štujete i molite za njegovo proglašenje svetim.

LAURA (*ponosno*): Vjerujem da su biskupa Augustina svi jako voljeli. On je volio svoj narod.

LIPA (*važno*): I domovinu. Bio je jako tužan kada je morao otići i preuzeti biskupsku službu u drugoj zemlji. I tamo su ga silno zavoljeli, ali je tuga i briga za domovinu i naš narod učinila svoje i on je vrlo brzo po odlasku napustio ovaj svijet.

ANABELA (*plačno*): Tako mi je žao dobrog biskupa!

LIPA (*blago*): Ne trebaš biti tužna! Svojim odlaskom on je rođen za Nebo! I danas ondje zagovara svoj narod i domovinu! On je blaženi domoljub!

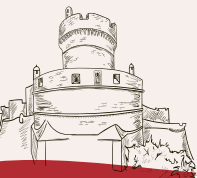
LAURA (*radosno*): Blaženi domoljub! Kako lijepo zvuče ove riječi! Naša prezentacija će se tako zvati!

ANABELA (*radosno*): U pravu si! Pronašle smo biljku i njezinu osobu! Pronašle smo lipu i Augustina! Napravile smo zadatak!

LIPA (*ponosno*): Slažem se! Izvršile ste zadatak! Zapamtite, uvijek se trudite biti kao blaženi Augustin Kažotić, volite prirodu, pomažite drugima i molite za svoj narod i domovinu!

ANABELA I LAURA (*pobožno*): Blaženi domoljube, moli za nas!

Lipa raširi svoje grane i zagrlj djevojčice.

Adam Pranjić (4. r.): *Vukovar*
Mentorica: Madlena Ćurić
Osnovna škola Sesvete

Tea Lončarević, 8. razred

Mentorica: Karolina Bakšaj

Osnovna škola „Davorin Trstenjak”, Podgajci Posavski

3. nagrada

Želim biti slobodan

Dramske osobe: Siniša – otac, muž, Vukovarac, novinar
anđeo

Mjesto radnje: Vukovar

Vrijeme radnje: studeni 1991.

Na sceni se nalaze dvije stolice. Na jednoj sjedi Siniša. Gleda u daljinu i razmišlja.

SINIŠA (*uzdahne*): Rat je doista nešto najstrašnije i najpogubnije za čovječanstvo. Što tjera ljude da čine zlo? (*Zamišljeno gleda u daljinu.*) Život je pun zagonetki, ali najzanimljivije je to kako od prijatelja nastaje neprijatelj.

Na scenu izlazi anđeo i sjeda na praznu stolicu.

ANĐEO (*zamišljeno*): Ne znam hoćemo li ikada saznati odgovor na to pitanje.

SINIŠA (*sjetno*): Naši životi bili su mirni sve do jednog dana. Bio je to dan kada je počeo rat. Sve se promijenilo i ništa više nije bilo isto. Lijepe riječi zamijenile su psovke. Bezbrizne osmijehe zamijenile su suze.

ANĐEO (*uvjerljivo*): Čovjek je nesavršen, a svijet je pun zamki. Ali ipak treba znati razlikovati dobro i zlo. Siniša, ti i dalje vjeruješ u svoj grad, Vukovar, u ljude?

SINIŠA (*ponosno*): Vjerujem. U Vukovar, u Hrvatsku, u svoje Vukovarce i u snagu molitve. Ljubav prema gradu i prema domovini sveta je stvar. Pred Bogom ljubim i branim svoju domovinu, ali ne mogu se ne zapitati: „Trebaju li nam naši

susjedi željeti zlo? Jesu li zaboravili kako smo nekada lijepo živjeli?”

ANĐEO (*smireno*): Ljudi griješe. Zaboravili su kako je nekada bilo, kada vjera i nacionalnost nisu bili važni. Bilo je samo važno tko si.

SINIŠA (*zamišljeno*): Da, tko si...

ANĐEO (*radosno*): Samo kršćanin može ljubiti svoju domovinu. Ljubeći domovinu, on ljubi svakoga čovjeka.

SINIŠA (*sjetno*): Pitam se, hoće li ljudi ikada oprostiti jedni drugima i opet činiti dobro? (*Uzdahne.*) Koliko vjerujem u Boga, toliko vjerujem i u ljude. Povjerenje se odražava tamo gdje postoje znakovi ljubavi.

ANĐEO (*smireno*): Tko god čini grijeh, rob je grijeha. Tko oprost nepravdu bližnjemu, i njemu će biti oprašteno. Tko ne prašta, ne ljubi.

SINIŠA (*ponizno*): Kad jednom osjetimo Božju toplinu i blizinu, znat ćemo oprostiti.

ANĐEO (*radosno*): Tople riječi otjerat će i najcrnju misao i napast. Bog u svojoj ljubavi uvijek iznova pronalazi put do pobjede života nad smrću i dobra nad zlim.

SINIŠA (*uvjerljivo*): Isus je svojim uskrsnućem zauvijek porazio smrt, tamu i zlo, tako ćemo i mi nadvladati bol i pronaći snage u svojim srcima za oprost.

ANĐEO (*spokojno*): Božja pravednost vlada svime, a konačna pobjeda dobra je sigurna...

Anđeo nestaje sa scene.

SINIŠA (*radosno ustaje*): Jednom sam rekao: „Sreća je dodirnuti svoju zvijezdu. Do nje je dug put.” Oprost je odlika jakih, a put oprosta put je istine. Oprostiti znači osloboditi se. A ja... Želim biti... Slobodan!

Siniša odlazi sa scene. Pozornicu obasja svjetlo.

Popis škola

koje su sudjelovale
na natječaju

III. osnovna škola Bjelovar
IV. osnovna škola Bjelovar
Katolička osnovna škola u Požegi
Katolička osnovna škola, Šibenik
Osnovna škola Vinica
Osnovna škola „Vladimir Gortan”, Rijeka
Osnovna škola „Antun Nemčić Gostovinski”, Koprivnica
Osnovna škola „Braća Radić”, Koprivnica
Osnovna škola „Davorin Trstenjak”, Podgajci Posavski
Osnovna škola „Doktor Andrija Mohorovičić”, Matulji
Osnovna škola „Đuro Ester”, Koprivnica
Osnovna škola „Đuro Pilar”, Slavonski Brod
Osnovna škola „Kantrida”, Rijeka
Osnovna škola „Kardinal Alojzije Stepinac”, Krašić
Osnovna škola „Petar Lorini”, Sali
Osnovna škola „Podolice”, Koprivnica
Osnovna škola Rudolfa Strohal, Lokve
Osnovna škola „Vladimir Nazor”, Duga Resa
Osnovna škola „Dobriša Cesarić”, Požega
Osnovna škola Alojzija Stepinca, Zagreb
Osnovna škola Andrije Kačića Miošića, Donja Voća
Osnovna škola Ante Kovačića, Marija Gorica
Osnovna škola Belica
Osnovna škola Bijaći
Osnovna škola braće Radića, Donji Muć
Osnovna škola Čavle
Osnovna škola Domašinec
Osnovna škola Dore Pejačević, Našice
Osnovna škola dr. Jure Turića, Gospić
Osnovna škola fra Kaje Adžića, Pleternica

Osnovna škola Gola, Područna škola Otočka
Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića, Staro Petrovo Selo
Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića, Delnice
Osnovna škola Ivana Kukuljevića Sakcinskog, Ivanec, Područna
škola Tina Ujevića, Salinovec
Osnovna škola Ive Andrića, Zagreb
Osnovna škola Jesenice
Osnovna škola Jože Horvata, Kotoriba
Osnovna škola Julija Benešića, Ilok
Osnovna škola Jurja Barakovića, Ražanac
Osnovna škola kralja Tomislava, Našice
Osnovna škola kralja Tomislava, Zagreb
Osnovna škola Krunoslava Kutena, Vrbovec
Osnovna škola Kuršanec
Osnovna škola Ljudevita Modeca, Križevci
Osnovna škola Mahično, Karlovac
Osnovna škola Marija Martinolića, Mali Lošinj
Osnovna škola Marije i Line, Umag
Osnovna škola Mate Lovraka, Veliki Grđevac
Osnovna škola Mate Lovraka, Zagreb
Osnovna škola Molve
Osnovna škola „Nikola Tesla”, Rijeka
Osnovna škola Petra Preradovića, Zagreb
Osnovna škola Petrijanec
Osnovna škola Rovišće
Osnovna škola Sesvete
Osnovna škola Sveti Đurđ
Osnovna škola Sveti Martin na Muri
Osnovna škola Tomaša Goričanca, Mala Subotica
Osnovna škola Turnić, Rijeka
Osnovna škola Veliki Bukovec

Osnovna škola Visoko
Osnovna škola Višnjevac
Osnovna škola Vojnić
Osnovna škola Vugrovec-Kašina
Osnovna škola Zvonimira Franka, Kutina
Osnovna škola Žitnjak, Zagreb
Osnovna škola Turanj, Karlovac, Područna škola Cerovac
Vukmanički
Prva osnovna škola Ogulin, Područna škola Bernarda M.
Luketića, Zagorje
Škola za odgoj i obrazovanje Pula

U pripremi i izvedbi 12. Susreta hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva „Stjepan Kranjčić” u Križevcima sudjelovali su:

Organizatori:

Osnovna škola Ljudevita Modeca Križevci
Udruga za promicanje znamenitih Križevčana „Dr. Stjepan Kranjčić”

Stručni ocjenjivački sud za književno stvaralaštvo:

Sonja Tomić (predsjednica), Jasna Šego, Vojmil Žic

Stručni ocjenjivački sud za likovno stvaralaštvo:

Sonja Tomić (predsjednica), Tomislav Buntak, Vojmil Žic

Suradnici:

Tanja Baran, Tomislav Bogdanović, Dino Borčić, Martina Valec-Rebić (koordinatorica natječaja), Danijela Zagorec (koordinatorica susreta), Ana Andrić, Nina Drakulić, Romana Erhatic, Irena Horvat, Valentina Jurišić, Jelena Kuzijev, Mihaela Ljutić, Lucija Martinčić, Senka Pleše, Sandra Poštić, Vedrana Rađa, s. Marijana Rašić

Pokrovitelji:

Ministarstvo znanosti i obrazovanja RH
Grad Križevci
Koprivničko-križevačka županija
Školska knjiga
Prigorski Media d. o. o.

Pokrovitelji glavnih nagrada:

Glas Koncila, Naklada Ljevak, Školska knjiga, Verbum

Pokrovitelji dodatnih nagrada:

Alfa, Profil Klett, Ogranak Matice hrvatske u Križevcima

Doprinos organizaciji Susreta:

Župa sv. Ane, Župa BDM Žalosne i sv. Marka Križevčanina,
Križevačka grkokatolička eparhija, Pučko otvoreno učilište Križevci,
roditelji djece OŠ Ljudevita Modeca

www.djecji.kranjic.hr